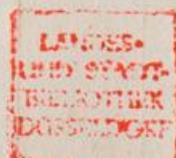

In principio p[ri]mū bernardi abbatis
sup[er] canticū canticorū

Obis frēs a
lia q[uod] alys de
seculo: autē
te aliter ducē
da sunt. Illis
siquidē lac
potum datio
scam: qui a

postoli forma teneat in docendo.
Nam spūalib[us] solidiora apponēta
esse uidem n[on]p[ro]prio suo doceat ex e[st]plo?
loquuntur i[n]iquens nō i[n] doctis h[ab]ua
ne sapie verbis sed i[n] doctrina spīs:
spūalib[us] spūalia copantes. Item
Sapientiam loquuntur m[ul]tū p[re]fatos. Qua
les vos m[ul]tū eccl[esi]a: m[ul]tū fuis
tra fote iam ex longo studijs es
tis celestib[us] occupati: excitati sen
sib[us]. Et in lege dei meditati die
or noste. Itaq[ue] p[re]ate faures: no
lacti sed pani. Est p[ro]p[ter]e apud
salomonem. Isaq[ue] admodū sp[irit]u
dido sapido q[uod]: lib[er]tate dico q[uod] tantu[m]
canticorū i[n]tribuitur. Proferatur
si placet et frangatur. Nam de
verbis eccl[esi]astis satis ni fallor
p[er] dei gratiā instruti estis: m[ul]tū
di huius cognoscere et cōtempnē
vanitatem. Quid et parabolas.
An nō vita et mores vestiū uix
eam que m[ul]tū inuenitur doctri
na sufficiēter emēdati et infor
mati sunt. Promde illis am
lobib[us] p[ro]libatis quos nichilomin
de amici archa p[ro]stítutus accepis
tis: accedit et ad terrā humi
pane: ut probetis forsitan fort
una. Cum ei duo sint mala que

vel sola vel maxime militant aduer
sus uiam. vanus sal[us] amor mūdi
et supflua sui: p[er]petuū utiq[ue] illi
duo libri obuiae noscuntur: alt[er]
satullo discipline prava queq[ue] i[n]
morib[us] et carnis supflua resecas:
alter luce rōnis i[n] oī gloria mūdi
futū uantans sagittare deprehe
dens. veraciter q[uod] distingues a so
lido veritatis. Deniq[ue] uiuēsis
studys huānis ac mūdanis deside
rys preculit dēū timere: eius q[uod] ob
seruare mādata. Merito quidem
Vere etenī sapientie primū illud ini
ciū. scđm consumato est: si tame co
stat nobis nō aliud uera et consuma
ta esse sapientiam. q[uod] decimare a ma
lo et facere bonū: ut q[uod] recedere
a malo nēne posse p[ro]fite absq[ue] tu
re dei: nec bonū opus oīno esse p[er]
ter obseruātiā mādatorū dei.
Depulsis ergo duob[us] malis duorū
lōcū libron[um]: cōpetenter iam accedi
tur ad hunc sacru[m] theorū q[uod] ser
monem. Qui cū sit amboz frātis:
nō m[ul]tū sobrys mentib[us] et aurib[us]
ōno credendus est. Alioquin an
carne discipline studys edomita.
et mācapata spūi. ante sp[irit]ualē et
abjectam seculi pompa et sarco
nā: indigne ab impuris lācio sta
presuitur. Cuiō namq[ue] lux itaſſū
cūtūfundit oculos et clauso:
ita uialis homo nō p[ar]pit ea que
sunt spūis dei. Quippe spūis scūs
discipline effugiet futum: q[uod] est in
ta uontines. Sed nec erit cūm
quam p[ro]p[ter]e cū mūdi vanitate: cum
veritatis sit spūis. Que enī sancta
ei q[uod] de suosum est sapientie et sapie
mūndi que stultitia est apud den
aut sapientie carnis que et ip[s]a i[n]
imita est deo. Puto autē q[uod] iam

no habebit unde aduersu nos mur-
muret is qui nobis de uia venit a
uis: cu et tertiu istu suscepit pane.
Sed quis franget? **I**dest pisaucis:
cognoscate domini in fractioe panis.
Quis em alter ad hoc ydoneus? **N**o
equid ego multu istud temere ar-
rogauem. **S**ic spectas ad me:
Aut ex me no expensis. **N**am ego
vnus sum de expectantibz: meditas
et ipse vobistum abu aie mee. ali-
momu spus. **R**eueua paup et in
ops pulso ad eu qui apit et nco
claudit: sup sermois h⁹ profundi-
simo sacramento. **O**culi om̄ m te
sperant dñe. **P**aruuli petierunt
pane: no est qui frangat eis. **S**pe-
ratur id a benignitate tua. **O.**
piissime frange esuriētibz panem
tuu: mas quide si dignaris ma-
mbz: sed tuis mribz. **D**ic que
so nobis de quo a quo ad quem
dicatur: osculetur me osculo os-
sui: aut quale est istud ita subi-
taneu. et son repente de medio
sermois exordiu. **S**ic quippe in
verbis quorūpīt. quasi quepna
loquētem p̄misent. cu consequē-
tive respondente et hanc introducat
psōnam. quāq est ipsa h⁹ osculum
fragitat. **D**ēm de si se osculati-
no a quo vel petit vel p̄cipit:
tur signatet et noiatim ore et ore
illius quasi aliud h⁹ os aut alie-
nu et no pon⁹ sūi. exhibere sibi
soleant osculantes? **C**ūq ne h⁹
quidem dicit osculetur me ore suo:
sed aliquid profō iustan⁹. osculo
inquit ore sūi. **E**t quide iota
dum eloquii sūi quod ab osculo
principiū sumit? et blanda spa-

quidem scripture facies facile as-
tab et alluit ad legendū: ita ut qđ
in ea latet delectet etiā cu labore
iuestigare: nec fatiget m̄q̄redi
foxe difficultas: vbi eloquij su-
auitas mulctet. **V**erū qđ no val-
de attentu faciat istusmodi pri-
cipiū sine principio? et nouitas
i veteri libro locutoris. **W**nde so-
stat hoc opus no huano m̄gio.
sed spus sancti arte ita cōpositu:
ut quāq sit difficile intelligi. sit
tame in q̄situ delatibile. **B**ed qđ.
Titulu p̄terim? **N**on oportet
ne vnu quide iota: qn et minu-
cias ubenur colligere fragme-
tor: ne p̄exant. **T**itulus talis est.
Iniciuit canticū canticorū salomonis
Observea i primis psalms
nomē quod est salomon cōuenie
principio libra: qui īcipit a signo
psalms id est ab osculo. **S**inu qđ
adūte huiuscemodi p̄incipiū so-
las ad hanc intelligendam scrip-
tuā mentes iūtan patitas:
qđ sese ia a vicoy vendicā p̄tū
baribz et auarū tumilibz preua-
lent. **D**e hinc ne hoc quoq on-
osum putet: qđ no simpliciter ca-
tita sed canticū canticorū if habet in-
scriptio. **M**ulta quippe legi canticū
in scripturis: et nullū eoz nemini
taliter appellari. **C**ecinit israhel
carne dno qđ gladii p̄itev et in
gum euasent pharaonis gemō
maris mirabiliter liberatus. sil
et vindicta obsequio? no tñ qđ
cecinit dñm est canticū canticorū. sed
si bñ vreolo. cecinit aut scriptura
isrl carme hoc dno. **C**ecinit
etia delbora. cecinit et iudith. co-

tinit et mater Iamuelis: prophē
quoq; alij ceterūrū: et nemo eōz
legitū appellasse cātūrū suū can-
tūrū cātūrū. Hanc dēs ni fallor
ceterū repeies: pro quoq; su
o suoz ne p̄cepto cōmodo? verbī
gratia pro obtētu vītōne. pro e
uāsōne p̄iculū: aut pro cūpīte rei
qualisimq; adepto bñfīcīo. Ita
ergo plēriq; ceterūrū. singulū pro
singulū rāusīs: ne i h̄yati dīmīs
nefīcīs iuērētūrū. uix illud. Con
fitebit tibi cū bñfīcīrū ei. ¶ At
vero rex iste salomon sapia si-
gularis. sublimis gloria. verbī af-
fluenſ. pace ſecuſ. q̄etū a bellis
nulli⁹ talū eguiſſe cognoscitur.
pro quo accepto iſta dēcātāre li-
buerū: sed nec ſcriptura ſta ipa
uipia tale aliquid ſignificare vide.
Itaq; diuinitū iſpūraty xpī et ceterū
laudes et ſacri amēris grām et ceterū
tōnubū ceterū ſacramēta:
ſimil q̄ expressit ſte deſideriu mī:
et epithalamij carmē exultans
i ſpū iorudo cōpoſuit eulogio: fi-
guanto tame. ¶ Nimirū relabat
et ipse mīſteriū moysi facie ſua. no-
min⁹ forſitan in hac pte pfulge-
tem: eo q̄ illo adhuc in tpe neo
aut rang erat qui veuelata facie
glām iſta ſpeculari ſufficeret. Igit
pro ſuū extellecia reo: nupnaleh
carmen huiusmoi pſignitu titulo.
ut meito cātīca cātūrū ſingulārū
appellet. Scutis quoq; au tamit
ſingulāter ē dīcty rex regū et
dīs dīmāntū. Ceterū vos ſi uaz
expīentia aduerūtis: none i uic-
toria q̄ uicit mudū fides uia. eti

2

exū brō de latu miſere et de lu-
to ſeris cātāſis et ip̄i dno cātū
nouū q̄ mirabilia fecit. ¶ Rūſſus
cū adiecit ſtatuerē ſupra petram
pedes vīos et dirigeſe gressū vīos:
puto q̄ et tūc mihi om̄i⁹ pro in-
dulta nouitate vite i mīſum ſit
os vīm cātū nouū carmē deo
nro. Qui tū petebas vobis non
ſolū p̄ita dimisit ſed i ſup promi-
ſit et p̄ma! no multomagis ſpe-
gaudetſ ſutuorū bonorū cātāſis
i uix dīm q̄m magna est gloria
dīm. ¶ Ac ſi cui forte vīm clauſum
vel obſcurū aliquid de ſcripturis i
terdū eluxerit: tūc moſa nōcē eſt
ut pro p̄cepta celeſtis p̄panis a
limōia dīmāt multeſt auerſ i vo-
ce exultacōis et cōfessionis ſonuſ
epulat̄is. ¶ Sed et in cotidianis
extacys et bellis q̄ nulla hora pie
i xpō uītibz desunt a carmē a
mudo a dyabolo? ſicut milua ee-
vitam hoīs ſup tām iteſanter
expīni i vobis meti p̄is: cotidiana
neceſſe eſt cātīca pro aſſeſtū ſu-
torū ūouari. ¶ Quocies tepta
no ſupatur. aut uiciū ſubuigat.
aut ūimē ſiculū deſinatur. a
laquei ūidiantibz dephedit̄. aut an-
noſa et ūuetēata q̄nq; aue paſſio
ſeniel pte q̄ ſanatur. aut mul-
diū q̄ ſupita et ſepiuſ penta vīo
tandem aliq̄n dei muñere optime-
tur: quid miſi toties uix prophāz
pſonat grārū actio et vox laudis?
Et ad ſingula queq; beneficia bñ-
ditur de⁹ i donis ſuīs. ¶ Alioq̄n
migrato reputabitur cū diſcuſſio
veneit: qui no potēt dicere deo.
Cantabiles mihi erant iuſſiſſi

tones tue: in loco peregrinatiois mee
Arbitror vos in nobis illa iam re
cognoscere q̄ in psalteō nō cantica
mittor sed cantica graduum appell
lantur: eo q̄ ad singulos prostus
vros mixta iſſectiones quas quisq;
vrm i corde suo dispositus singula sit
cantica de promedia. ad laude et glo
ria promouetis. Quoniam in
pleatur aliter ille versicul⁹ nō ui
deo. vox exultacionis et salutis i tra
vernaculis iuxtor: aut recte apud
illa pulcherrima salubrina q̄ ex
hortatio. in psalmis vīnis et cantici
bus spūalibz canticis et psalletois
i cordibz oris dno. **T**eo est can
ticu qd̄ su singulari dignitate et
suavitate canticis meito q̄ in me
morauit et si qua sunt alia ante
cellit. et iure hoc appellauerit ca
ticu canticor: quia ceteror: om̄ ipm
est fūtus. Istinom̄di canticu sola vne
no doceat: sola addisit expiā. Ex
ph̄ recognoscat: iexph̄ desiderio i
ardescant: no tā cognoscēdi q̄i expe
riēdi. Non est enī frēp̄t⁹ oris sed
iubil⁹ cordis: nō son⁹ labior: sed
mota gaudior: voluntū cordia
nō votū resonācia. Non audīt for
mer em̄ psonat in publico: sola
q̄ cantat audit et cui cātāt: id est
sponsa et sponsi. Et quippe nup
tiale carne exp̄mēt castos iou
dos q̄ amplex⁹ aiōr: mor⁹ cōcor
diam et affāt: et cōsentaneam
ad alterutru rāritate. **T**ceteru
nō est illud cantare seu audire a
nime pueris et neophytes adhuc
et retens couerse de scūlo: sed pro
uete iam et crudite metis. q̄ suō
nimis mōse prouettibz deo promo

uete i tm̄ iam creuerit: quatin⁹ ad
p̄fam̄ etatē et ad nubiles quoda
mō puenēit ānos. ānos dico mer
itor nō tpm̄. facta nupays celestis
sponsi vdonea: qual' deniq; suo
ioco plen⁹ destribetur. Sed pteit
hora: qua nos exire veget ad opa
manū. et paup̄tas et iſtituo re
gularis. Cras in noīe dñi qd̄ te
petam⁹ proseqm̄ de osculo: q
hodiern⁹ sermo de titulo nos expe
diuit. **S**ermo sc̄ndus

Hoc dorem desideri p̄m
suspirantū xpi i car
ne p̄m̄ frequētissi
me cogitans: cōfun
dor et cōpungor i memetipo. Et
nūt vix cōtineo lacrimas: ita pud
teporis corporis q̄ miserabilis
tempor⁹ hor: Cui namq; vrm̄ ta
tu ingrat gaudū grē h̄ exhibi
to: quātū accederat veteribz st̄is
desideriū promissio. Ecce ei qua
multi i hac ei⁹ q̄ proxime celebra
da est nativitate gaudebut: sed
utina de nativitate. Illor: ergo
desideriū flagrant et pie expectā
om̄is assūm̄ sonat michi vox ista:
osculetur me osculo oris sui. Sen
serat nimivū i s̄p̄i quisquis tunc
spūalis ee poterat q̄ta foret dif
fusa grā i labiis illius: propterea loys
m̄ desiderio aīe aiebat. osculet̄ me
osculo oris sui: nimivū oīodibz cu
piens tante suavitatis p̄cipio
no fraudari. Dicbat em̄ p̄fus
quisq;. Quo michi ero hec semini
uerbia prophetari. Ipse pon⁹
speciosus forma p̄ filiis hom̄i: ape
me osculet̄ me osculo oris sui. Non

audio iā moy en ipeditoris liqui
dem lingue frūs est michi. ysae
labia iūda est sunt. ihemias nes
cit loqui quia puer est: et prophē
tēs elingues sunt. Ipē ipē quem
loquuntur ipē loquatur: ipē me os
culat̄ osculo oris sui. **N**ō iēs
iam aut p eos loquat̄ michi: qm
tenebrosa aqua i nubibz aeris?
sed ipē osculet̄ me osculo oris sui:
q grāciosa p̄nīa et amīrāde fū
ēta doctrīne fiant i me fons aque
salientis i vitam etīnam. Que vñ
it p̄ oleo letīne p̄ cōsoribz suis.
nuq̄ no ex ipō michi vberior effu
ditur q̄ra: si tame dignet me
osculari osculo oris sui. **C**ui hōi
q̄ sermo būg et efficax osculu m̄
est: no enī cōūctio labior̄ q̄ mter
dū pate metit aīor̄: sed plane i
fusio gaudior̄ reuelatio secretori.
mira quedam et quodimodo i disce
ta cōmūxto signi liūs et illūtate
metas. Adherēs quippe deo vñus
spūs est. herito promide visiones
et sōpnia no recipio: figurās et
enigmata nolo: ipsas quoq; ange
litas fastidio sp̄s. Crippe et ip
sos longe supat ihesus meo: sp̄e
sua et pulchritudine sua. Non ev
go alii sive anglin sive hoīem: si
ipm peto me osculari osculo oris
sui. **N**ec sane p̄sumo me oscula
tim ur ab ore ipius. Est enī hor
assump̄ hōis vñce felicitatis et
progrācie singularis? sed hūlq̄
ab osculo oris sui peto me oscula
ti. quod tōe utiq̄ est multor̄ qui
dicere p̄nt: et nos tēs de pleitu
dme eū accepim̄. **I**ntendite.

3

Sit os osculans verbū assūmēs: os
culatum caro q̄ assūmitur. osculū
vero qd̄ p̄ter ab osculante verbo
et osculata carne cōsciatur. p̄sona
apa ex v̄ro ex v̄ro cōpacta
mediator dei et hom̄ homo xp̄us
ihesus. **H**ar ergo ratione nemo
fōr̄ diceret p̄sumebat osculetū me
ore suo: sed tm̄ osculo oris sui? ip̄i
plane seruates progrātuā istam
cu singulārit̄ semel q̄ os verbi i
pressum tunc est: cu ei se corpora
litez plenitudo oīs diuinitatis i
dusit. **E**ccl̄ osculu. ac stupenda dig
nitate mirabile. on quo no os ou
m̄p̄mitur: sed deg hōi vñtū. **E**t
ibi quide cōtacty labior̄ cōplexu
significat aīor̄? hic autē cōsidera
cio natūrāli diuinis huana cō
ponit: q̄ in terra sunt. et q̄ in celo
panstans. Ipē enī est pars m̄a:
qui fecit vñras vñu. **A**d horū
gitur osculu sancto quisq̄ antiqui
tp̄is suspirabat: go q̄ iocunditā
tem et exultationē thesaurizaret
sup eū: et thesauros tēs sapiencie
et scienie in ipso abstonditos esse
presentiret: cūpēt q̄ et ip̄i de
plenitudie eū acipe. **E**nī vo
bis placet qd̄ d̄? sed acipite et a
lii sensum. Non latuit sc̄s et an
aduetū saluatoris: deū sup morta
lii gen̄ cogitare cogitatores p̄ans
Nec em̄ faceret verbū sup terra:
quod no reuelat̄ seruit̄ suis pro
phetis. Erat tame verbū hoc ab
sc̄nditu a multis. Sunt namq̄ in
tē illo rara fidēs in terris? et te
nūis admodū sp̄s: in pluribz q̄
illor̄ q̄ exprimat̄ redēp̄tor̄ uol.

Onus vero precebat: ipse predicabat
xpm venturū in carne. et cu ipso
patem. **V**nde quidā eoz. Et pax
inquit erit in terra nra cu vene
vit. **P**mo p ~~et~~ fidei xpm dei grām
hoies recuperatos uī oī fiducia h
aut diuinit̄ acceptant p̄dicitibat
Cuod et p̄cautor dñi lobs suo
tempore mpleū agnouit? et testi
moniū phibuit: qm̄ inquiet et
veritas p ihm xpm s̄ta est. Et ua
verū esse oīs nūr xpian⁹ populo
exputur. **C**eterū illis p̄nuntia
tibz pāce. mora aut facere aut
tore pāas. mutabat populi fides.
du no erat qui redmet. neq; q
salut̄ facevet. Itaq; causabant
hoies moras: q ille toties nūc
atq; nerdū veniret p̄nceps pāis
sicut locut⁹ fucat p̄ os s̄tor⁹ qui
a s̄lo sunt prophetam ei⁹: et
suspiras h̄ntes promissiones. s̄g
nū promisse recolliardis quod
est osculū flagitabat: ar si m̄
tibz pāis vniuersitibz de populo
respondet. **C**uousq; tollitis aias
uras. **I**am oīm p̄nuntia pā
tem et no venit: p̄mittit̄ bona
et adhuc turbano. **E**cce hompm
multiplicie multis q̄ modis et
angeli pābz et p̄es annūtaverunt
nobis: dicentes pax et no est pax.
Si michi vult esse p̄suasum de⁹.
q de suo b̄nplano voluntatis tā
trebra iā legante sp̄ondet nec ex
hibz: osculetur me osculo oīs s̄ui:
sic q̄ in signo pāis faciat de pā
seruū. **N**am verbis quo iā cre
dam. **O**pus magis est ope iā
verba sumari. probet verduros
nūnos suos de⁹. si m̄ nūm ei⁹ s̄t:

et sequatur eos ipse ut sepius pro
miscerūt. quia sine ipso p̄nit facere
nūm. **A**risit puerū tulit baculū:
et nerdū est vox neq; vita. Non
surgo. no suscitor? non excusor de
pulueve. no resipiro i spe: si non
propheta ipse descendat. et oscule
tur me osculo oīs s̄ui. **H**uc arte
dit q̄ is qui nūm se mediatorē
proficitur ac deu: dei filius ē. et
de⁹ est. **E**t quid est homo ut ino
testat ei? aut filius hois ut repu
tet eū. **C**ue michi fiducia: ut
tante me audet̄ credere manes
tati. **V**n inq; terra et nūm p
sumo deu cura mei h̄re. **A**d huc
diligit p̄m s̄ui? meo opus
no habet bonoz meoz no egit.
Vn ergo iostabat hoc michi? q̄
mediator me⁹ in pte nequaq; sit.
Tame si vere ut datus debeat
misericordi⁹ de⁹. cogitat q; ut copla
nior stradhus: statuat testamētū
pāis et sedus perpetuū ferat
michi i osculo oīs s̄ui: ut q̄ pro
cedunt de labibz suis no faciat⁹
rita: eximamat se. huic se. id
net se. et osculetur me osculo oīs
s̄ui: ut ex equo p̄ibz congruens
mediator neutri suspensus sit de⁹:
filius dei fiat homo? fiat filius
hois: et certū me reddat i hor
osculo oīs s̄ui. **S**ecundū suspicio me
diatore dei filii: q̄ agnoscet
fīrem meū. **A**hime plane iam m
suspensus erit: frater ei et caro me
a est. **N**uto em̄ sumere me iā no
potent os de ossibz meis: et caro
de carne mea. **I**ta ergo vēto
querela sacrosanctū osculū idē
īcarnandi verbi mīstēriū exige
bat: dum longa et molesta exp̄m

nōne fides fatigata desiceret; et i-
fidelis populus aduersus promis-
sa dei vita tedium murmuraret. Id
tunc mea est: si nō hor idem et
nos recognoscitis de scripturis. In
de erant profecto ille querule et
plene murmurare voles. amanda re-
mada? expta reexpa: modicum
ibi modum ibi. Inde amicille et
plene pietatis pietate p̄ces. da m-
icem dñe sustinetibz te: ut prophē-
tui fidèles tuemātur. Item. Hui-
tata p̄tores: quas locuti sunt in
noīe tuo prophete p̄ces. In blan-
de ille et plene consolare promissi-
ones. Ecce appebit dñs et nō me-
netur: si morā fecerit expta eū: q̄
veniet et nō tardabit. Item. Pro-
pe est ut veniat temp⁹ ei⁹: et di-
es eius nō elongabunt. Et ex p-
sona promissi. Ecce m̄q̄ ego dedi-
no i vos ut flume pacis: et ut tor-
vens undas glorie gemit. In quibz
verbis satis apparet et p̄dicator
istancia: et dissidenia populorū.
Sic itaq; et plebs salix murmu-
bat. et fides mutabat: et n̄r̄ ysae-
vaticinii. angelī pacis amare sic-
bant. Ne ergo inueniū genus
hūani morā faciēt xp̄o despera-
tio p̄met. dū se cōtempm suspu-
retur. firma mōlitas. sueq; re-
cōliarōis cū deo de ḡra totientre
promissa diffidet: sancti qui de spu-
teri erant certitudēs de carnis
p̄nia exoptabant: ac signū resor-
māde pacis propter pusillaries et
maredulos oī istancia requirebant.

O rādix p̄esse qui stas i signū
populorū: q̄ multi reges et prophē-
tuerūt te uidere. et nō viderūt
Felix tunc ex oībz symeon: q̄ sener-

7

to m̄ mia uberi. Is nempe exulta-
uit ut uidet signū desideri: et
uidit et gauisus est. Accepit q̄ os
culo pacis in pace dimittit: ante
tunc apte pronūcians ihm esse
natū. i signū cui cōtradidēt cāt
Dño ita fuit. Contradic̄t est ex
oto signo pacis: sed ab hys qui o-
devit patem. Nam pax hoībz vōe
voluntatis: maluolus aut petra
standali. et lapis offensionis. He-
rodes demq; turbat⁹ est: et oīb
ihersolima cū illo. Si quide in p-
p̄ia veit: et sūi eū nō receperit.
Felices illi i sua p̄nortacē pas-
tores: qui huius ensione dñm habi-
ti sunt. Nam tūc se abstinebat a
sapientibz et prudentibz et reuelab-
bat paulis: et herodes uidere no-
luit: sed quia nō bona voluntate
no meruit. Nam siquidē signū
erat datū tñ hoībz bone voluntati:
herodi vero et filiibz ei⁹ nō dabat
signū. nisi signū ione prophē.
Vero ad pastores et hor aut ange-
li nobis signū: vobis hūilibz. vo-
bis obedientibz. vobis nō alta sa-
piētibz. vobis vigilatibz. et in
lege eius meditātibz die ac nocte.
Hoc inq; vobis signū. Quod.
Eruod angelī promulgebant. qd
populi requirebant. qd prophē
predixerunt. hor fecit dñs vere
et ostendit vobis: in quo veni-
ant iudeuli fidem. pusillaries spe-
pferit seruitate. Hor uirtutu-
bis signū. Cui⁹ rei signū.
In-
dulgentie gracie pacis: et pacis
cui⁹ nō erit finis. Hoc ergo est
signū. Inuictis inq; infantem

pūm̄ iuolutū et positiū in p̄fepio:
deus tamē estin ipso mūdū reon
sauans sibi. Monetū propter pati
ue strā: et resuget propter iusti
tacem iutam: ut iustificati p̄ fide
parte habeatis ad deum. Hoc sig
nū pacis propheta quondam regi
achaz proponebat petendū a dno
deo suo: siue in extēlo supra: siue
iñ inferno deorsum. Sed ipius ux
refusauit: nō credens miser q̄ in
signo hoc yma sumis iñ parte socia
da essent: quatenq; et inferi dno des
cedente salutati iñ ostulo sibi signū
pacis et ip̄i recipiant: et supermi
spū idipm nichil om̄i cū ad celos
redieit etiā suavitate p̄fiperit.

Sermo finiēd̄ est: sed ut qđ in
eo disputatū est breui recolligā sum
ma. pater hoc sām osculū duabz ex
causis nūcē mūlū mūdo: ut scbz
isomis faciat fidem: et desiderio
satissacet p̄fitor: p̄ owo ipm os
culū nō esse aliud. q̄ mediatore
dei et homī. hoīem xpm ih̄m: q̄
āl p̄e et spū sancto uiuit et reg
nat p̄ oīa sc̄la s̄dor. **Sermo t̄ius**

Dice legim̄ in libro
experiencie. Cōueni
mini ad vos ipsos: et
attedat quisquis co
scientia sua. sup hys q̄ dicenda sūt.
Explorare velim si cui vīm vīm
qua exsina dicere datū sit. oscu
letur me ostulo oris sibi. Nō enī
est cuiusvis homī ex affectu hoc
dicere: sed si quis ex ore xp̄i spi
rituale osculū vel semel accepit:
hunc propriū exprimitū profecto
sollicitat et repetit libens. Ego
arbitror nūcē vel sc̄re posse qđ

hū: mihi qui amperit. Est quippe ab
stunditū māna: et solus qui e
dit adhuc esuriet. Est fons signa
tū: cui nō rogit alies: sed solus
qui bibit adhuc sicut. Audi exptū
q̄s requirit. Redde michi inquit
leticiā salutaris tui. Hymne ex
go id sibi evoget mei sūlis aū
onerata p̄atis. siue q̄ carnis adh
obnoxia passionibz: q̄ suavitate
spū nerdū senserit: int̄ior igna
ra. atq; iexpta penit̄ gaudiorū.

Ostendo tamē ei que hūiū sū
di est. locū in salutari sibi cōgnic
tem. Nō temere surgat ad os se
renissimi sponsi sed ad pedes sens
simi dñi metū pauida riteat: et
cum publitano terra tremet nō
celū aspiciat: ne cōfusa lūcūribz
celi facies assueta tenebris oppri
matur a gloiā: atq; isolis veū
berata splendoribz maiestatis. de
sors vīsum cōtate caliginis ob
uoluatur. Nō tibi o q̄nq; es tal
ūa. nō tibi locū ille vīlis aut def
icitabilis videatur: ubi sc̄a pati
tive patī depositur. iduit sc̄itatem
Ibi ethyopissa mutauit pelle: et
i nouū restituta candere. iā tū
fiducialiter verant q̄s respodebat
exprobrantibz sibi verbū: nigra
sūm sed formosa filie ih̄m. **C**hūas quānā id arte potuerit?
vel quibz obtinuerit meritū.
Vauas ampe. Neuit amare: et
de itimis vīsteribz longa suspici
a trahens. et salutibz mīra sc̄
fūtesa singultibz. felleos hūores
cuomuit. Celestis medius salub
rime subuicit: quia velociter cur
vit sermo cīo. Numqđ nō potor

dei est sermo. **E**ffortis viq; et ve
hemens: et scutans corda et re
nes. **D**emq; sermo dei viuq; et ef
foras et penetrabilior omni gladi
o ampuit. ptinges usq; ad disio
ne aie ac spiss: compagū quoq; ac
medullarū. et discretor rogat ac
Huius q; bte penitentis exemplo
prosternere et tu o misera. ut de
sinas esse misera: prosternē et tu
in terra: amplectere pedes. pla
ca osculus. riga lacrimis: quibz in
no illū laues sed te: ut sias vna
de grege tonsari. q; ascendens de
lauacro: ita sane ut suffusum pu
dore ac merore vultū sustolle
no ante audeas. q; audias et pa
dimitut² tibi pccātū tua: q; audias.
cosurge. cosurge captiuā filia spon
cosurge excutere de puluere.

Sumpto itaq; ad pedes pmo oscu
lo ne sic quide p̄sumes statū ad os
culū ovis assurgere: sed erit tibi q;
dus ad ipm. medū quoddā oscu
lū aliud. qd secundo loco ad manū
acquies. de quo et talem accipe
roem. **I**n dixit michi ih̄e dimittu
tur tibi pccātū tua? mihi ego patere
desero quid proderit. **E**xui tū
cā meā: si rediuerō eam q̄tum
profici. **I**n rursum pedes meos
quos lauera m̄nauēo: nūquid
aliquid lau iſſe valebit. **S**ordes
omni gne vītorū iacu diu in luto
feas: sed erit sine dubio vendēti
q; latē deteſi. **D**emq; qui me sa
nu fecit: ipm michi dixisse recor
doz. **E**cce sanus fuis es: vade iam
amplius noli pentare. ne deteri
aliquid tibi contingat. **O**ui autē

dedit voluntate penitēdi. opus
z ut addat et continēdi virtute?
ne iterū penitenda faciat: faciam
q; nouissima mea peiora pnoibz
Ve em michi etiā penitēti: si sta
tim subtraherent manū. sine quo
michil possim facere. **N**ihil mōp
q; nec pētere nec cōtinere. **A**udi
o promde qd cōsulit sapiens. Ver
bum īquit ī orōne ne iteres. **P**a
ueo et quod uidex intentat arbou
no facienti form̄ bonū. **F**atetur pro
huiusmodi no sum oīno contentus
prior q̄tā qua iā malorū sum pe
tens. msi et fidam atrepero: ut
videlicet dignos faciat p̄me fr̄us.
et deinceps no reuertar ad vo
mitū. **H**oc ergo restat michi p̄
petendū et accipiedū: q; presā
mā aliora et suamora cōtingere.
Nolo repente sum̄ fieri: paulati
proficere volo. **Q**uātū displicer deo
ipudēia p̄torū: tm peccatoris vere
cundia placet. **C**uius placas
cum si mesura tuam seruaueris: et
aliora te no quesieris. **I**ongū saltū
et arduus est de pede ad os: sed nec
ascensio cōueniens. **Q**uid ei. **R**e
centi adhuc vespersus puluere ora
santa continges. **H**ec de luto
tristis hodie vultū gloe p̄senta
ns. **P** manū tibi transitus sit.
Illa p̄i⁹ te tergit: illa te erigit.
Cuo erigit. **D**ando vñ p̄sumas
Cuo istud? **D**ecor continēti: et
digni p̄me fr̄us. qui sunt opa pi
etatis. **H**ec te de sterrōe erigent.
in spem audendi ponora. **H**anc
accipiedo donū osculare manū:
hoc est no tibi sed noi ei⁹ da glaz

Da semel da iterum? tu pro dona
tis carnis: tu pro collatis colla-
tis virtutibus. Aut certe videtis un-
mias fronte tui contra utros us-
tos. Quid habes quod non accepisti?
Si autem accepisti: quid glori-
aris quasi non accepisti? **T**am
tandem in osculo duobus genibus
habens dñe dignacis expu-
tum: forsitan non confundis presu-
mē sanctiora. Quātu[m] quippe cre-
atis in gratia: tantu[m] et in fiduci-
am dilataris. Inde fit ut et aies
audientis: et pulsos fidentis pro-
eo qd[em] tibi deesse sensis. Porro plu-
santi apietur. Iam sūnu illud qd[em]
cumq[ue] est sume dignacis et mi-
re suavitatis osculu: credo nō ne-
gabitu[m] sic asserto. Hec uia: hic
ordo. Primo ad pedes prouidim⁹:
et ploram⁹ coram dno qui fecit
nos. ea qd[em] fecit nos. Secundo
manu qd[em] subleuantis: et cor-
voborantis genua dissoluta. Pos-
tremo cu[m] ista multis precebus et
lacrimis obtainem⁹: tunc demu[m] au-
dem⁹ forsitan ad ipm os glorie ca-
put attollere pauens et tremens
dico. nō solum speculandu[m]. sed enī
osculandu[m]: quia sp̄us ante facie
nram xp̄us dñs: cui adherentes
in osculo sancto unus sp̄us ipius
dignacis efficiamur. **T**ibi dñe ihu
tibi meito dixit cor meū. exquisi-
uit te fames mea: faciem tua dne
requiri. Nempe audita feristi in
mane misericordia tuam: cu[m] iace-
ti p̄mū in puluere tuaq[ue] deostula-
ti reuereda vestigia. qd[em] male vix-
eram remisiſſi. Porro in progres-

su dici. letiuitas aiām serui tui: at
dennū in osculo manu[m] et bene vne-
di grām indulſisti. Et nūt quid iſ-
tat o bone dñe: niſi vt iam ī ple-
nitudine lucis. ī feruore sp̄us. ad o-
ris quoq[ue] osculum dignacis adm̄i-
tens. adimpleas me leticia ī vul-
tu tuo? **I**ndica omichi o suauissime.
o feremissime indua michi: ubi pas-
cas. ubi cubas ī meridie. **P**res bo-
nū est nos hic esse: sed ecce abdu-
cat diei malitia. **H**ij siquidē qui
modo supueſſe nūciantur: gratu-
tigunt magis rumpē. qd[em] finire
sermone. **E**go ex. exibo ad hospiti-
tes. ne quid desit offici⁹ ei⁹ de
qua loquim⁹ caritatis: ne forte et
de nobis audire cottingat. **D**icit
enī et nō faciunt. Nos orate iten-
at voluntaria oris mei b̄mplanta-
ficiat de⁹ ad mām ipsoꝝ edifici-
torem: et ad laude et gloria nois

O sui. **P**rimo quartus
Riplitem quendā aie
profan sub noīe trūos
culorū sermo hesternus
complex⁹ est. Numqd extadit nob⁹.
Is michi hodie nra disputacōe pro-
sequenda erit: pro ut pare dignab⁹
in dulcedine sua paupi de⁹. **D**ix
am⁹ si recolitis oscula illa sumi.
ad pedes ad manu[m] ad os: singula
singulis reverentes. In primo sa-
cra qmordia deditantur m̄e con-
ueniōmis: sedm aut proficiatib⁹
indulget: porro tertiu sola expi-
tū et varia p̄ficio. **A**b hor solo
quod ultimu possum est slupsit
exordiu[m] scriptura ista quā trar-
tare suscepim⁹: et ipius ī reliq[ue]

duo a nobis adiuncta sunt: an vero
naturae nos uidetur sit. Puto ei fa-
cies ipsa eloquii facile amonet et
ista requirevere. **T**amen vero si non
nos adiunctis oportere reueva ee
alium. sive alia oscula. a quibus illud
oris osculum distinguere voluit ille q
dixit. osculetur me osculo oris sui.
Cur enim tu sufficere poterat dixis
se simplex osculetur me. pter mo-
rem tamen usum loquendi distinete
et signaver adiecit osculo oris sui.
misi ut ostenderet ipm osculum quod
petebat sumum ee no solu. **N**one
deinceps ita iuste loquim. osculare
me vel da mihi osculum: et nemo
sequitur ut dicat ore tuo sive os-
culo oris tui? **Q**uid altius oscu-
lam pantes. nū vesus iuste orate
dm? q tamen ab iustis no re
quiri notatum? **D**enique qui nar-
rat verbi gratia a dno suscep-
ti osculo proditore et osculata est
aut eu: nec addidit ore suo. vel
osculo oris sui: sic nimis oris et
qui scribit et qui loquitur consue-
vit. **T**unc ergo huius tres avari
afflatus sive profectus exptis duxer-
at satis noti et manifesti: cu aut
de artis malis indulgentia. aut de
bonis agendis gratia: aut spissis
etia m dulcoris et bnsferis sui pre-
fessio. eo quide modo. quo i cor-
pore fragili possibile est optant
intueri. **C**eterum pmi et secundum
qua rōe oscula notaueri: mai-
festius accipite. Osculum pacis i
diu est. ees noui. **P**orro aut
si ut scriptura loquitur. pma mra

separant iter nos et deum: tollatur
de medio qd intest. et par est. Cu
ergo satisfacim⁹ ut ablato quod
separat pto. reconsilierit indulge-
tiae quā recipim⁹: quid msi quod
dam osculum dixerim pacis? id
q inter eo alibi q ad pedes su-
medium. **H**uius quippe debet ee
et verecunda satisfactio: qua eme
datur superba transgressio. At cu
enam ad viuedum emedatus
deoq digne⁹ couersandū. plac-
ta quadam amplioris g̃e fami-
liavitatem donamus. ampliori en-
am fiducia caput iam leuam⁹ de
puluere. largitoris ut assulet ma-
nu osculaturi: si tamen de accepto
muneve no nrā sed auctoris
gloriam qm⁹. ei q sua dona et
no nobis attribuim⁹. **A**lioquin si
in te et no magis in dno gloria
ris: propria profecto et no dm
manu osculari conuiceris: qd ux-
ori lob simq. ē iniqtas maxima.
et negatio in deo. **S**i ergo ad
scripture testimoniū propriam glaz
querē propria est osculari ma-
nu: profecto qui dat gloriam deo. dei
ditur no m̃ogruie manu oscu-
lari. **E**t in omnibz quide ita ee
videm⁹: seruos videluet offenser
dnoz osculari soleve pedes cu ab
eis h̃ent veniam petunt: et pau-
pes diniti mangi ab eis mun⁹
ampunt. **N**erum q: spus est de⁹
et nullis simplex illa substantia
m̃ebus distincta corporeis: erit
forsitan qui nullaten⁹ de illo recipi
at tale aliud sed a me dei sibi
mang vel pedes flagiter demicari:

lucis probari. qd' de osculo pedū manus ue diffimio. **S**ed quid si et ego viassim ab ipso meo scātatore de ore quoq; dei requisicō? quare? quod de oīs osculo scrip- tura loquit ad deū planere demret? **N**empe a cū isto simul et illa ha- bet: aut cū illis p̄iter et isto raret. **S**ed em̄ et os habet deus quo dōz hoīem sciam: et manū habet q̄ dat estam oī carni. et pedes habz quox terra stabellū est: ad quos minix patres teve. couersi atq; huius sancficiat. **H**ec inq̄ habz deus oīa p̄ effam: no p̄ naturam. **I**nuenit profecto apud deū et vere tunda confessio quo se huiusmodo de- riat: et prompta deuocio ubi se inouando respat: et rotunda co- templano ubi excedendo quiescat. **O**ia oībz est qui oīa ad misstrat: nec quidq; est om̄ proprie. Nam q̄ m̄ se est luce habitat iaccessori- lem: et pax eius exupat oīm sen- sum. Et sapie ei⁹ nō est nūs. et magnitudis sue nō est finis: nec potest eu videre homo ut viciat. **N**on op̄ longe ab uno quoq; sit q̄ esse om̄ est. sine quo oīa nihil: sed ut tu pl̄g m̄ueris m̄ eo pre- sentis est: et nil icomprehensibili⁹. **Q**uid nempe auq; rei presentis? qua esse sūm⁹? **Q**uid auq; tā ito- prehensibile? q̄ eē om̄. **S**ane esse om̄ dicerim deū: non quia illa sunt quod est ille: sed q̄ ex ipso et p̄ ipm et i ipsō sunt oīa. **E**sse est ergo om̄ q̄ sā sunt ip̄e fieri eoz: sed causale et nō materiale. **T**ali prouinde modo dignat illa maiestas suis esse creaturis?

oībus quidē q̄t hunc: aiāntibz aut q̄ et vīunt. Porro rōe vīentibus lux. ite vero vīentibz virtus: m̄ tentibz aut gloria. **I**n hys oībz creandis. gubernandis. am̄istran- dis. mouēdis. promouēdis. ino- uādis. firmādis. nullis corporeis mdiget instrumentis: qui oīa solo verbo et corpora creant et sp̄ub. **N**icē corporibz et corporeis egent sensibz: per q̄ sibi iūce inotescat et valeant. At no ita om̄ps cui de sola volūtate celestis sufficit effi- enia. tā creandis rebz q̄ ordina- dis pro ut voluerit: valet cu vult. quātū vult: et absq; corporalium officio obsequio ue mebroz. **Q**ui ad int̄ueda q̄ condidit ip̄e. putas sibi requiri corporei sensu ad iuto- torū. **N**uhi om̄ oīno latet aut effugit luce ubiq; p̄ntem: nec m̄ ut agnoscat aliquid. nūtū habet venientias sensus mīsteriū. **N**ec solū vīuersa nosit sine corpore: sed et inotescat mundis corde sine corpore. **D**uo autē idem lati⁹: ut plam⁹ fiat. **S**ed forte quia simen- di sermōis iam angustia nō ad- mittit: consilij magis est. ut i cur- tū differam⁹. **Sermo quintus**
O Pater sp̄iu ḡia nota sunt nobis: petrus. nr. angelus. et qui cōdidit istos. **N**on est ex oībz cui sūe propter se. sūe propter alii. sūe propter vīrumq; nūtū cor p̄g nō sit. corporis ve sūtudo: excep- to dūtaxat illo. cui oīs tam cor- poralis q̄ sp̄ualis creatura meri- to confitetur et dīat. **D**eū me⁹ es tu: qm̄ bonoz meoz nō egis.

Et p̄mū quidē ut corpore exere
constat: ut nec subsistere abz il
lo viatumq; possit. Simil quippe
et viuiscie desint et vivere illi
spus: qm̄ moritur p̄c̄. **C**Verū
nos viuum quidē post corp̄: sed
ad ea quibz b̄te viuit: nullus nob̄
accessus patet nisi p̄ corp̄. Sen
serat hoc qui dicebat. Invisibilia
dei p̄ ea que frā sunt intell̄ca con
spicutiv. Ip̄a siquidē que frā st̄
idest corporalia et invisibilia ista:
non m̄si p̄ corporis instrumentum
i nām notā veniunt. Habet ḡ
nām corp̄ spūalis creatura q̄ nos
sumq. sine quo miniz neq̄ illa
stām assequitur: qua solam accē
pit gradum ad ea. de quorū fit cog
nitio b̄ta. **C** hic si michi obīn
atur de p̄uulis regnatis q̄ absq;
stām rerum corporalium exentes
de corpore ad b̄tam uitā m̄thilo
miq̄ transire credant: breuiter
respondeo hoc illis cōfervē grām
nō nām. Et quid ad me de mira
culo dei: qui de naturalibz dissēo.
Iam quidē q̄ et suprelestes spus
opus corporibz habeant: illa mar
ime certos nos faciat vera et
vere dīna sīma. Nonne aut̄ oes a
m̄stratorū spus sunt missi in m̄s
teriū: propter eos qui heredita
tem capiūt salutis? Quoniam ex
tō mo ip̄lent m̄steriū suū absq;
corpore: presentū apud viuen
tes in corpore? Deniq̄ nō est
discurre. nec de loco ad locū tra
sire. m̄s corp̄: qd̄ freḡter fa

ceve angelos. tā indubitate q̄ no
ta probat auctoritas. Hinc est qd̄
et uisi sunt p̄ibz: et ad eos intra
uerunt et m̄aduauerunt: et pe
des lauerunt. Itaq; m̄seior superioribz
spus propriis corpibz egent: sed
tm̄ quibz uiuet non etiam uiuet.
At p̄etus quidē ex debito serui
tutis et ad usum tm̄ temporalium
corporalium q̄ nātū uiuando
seruit: ideoq; ille spus et cu ip̄e
transit: et cum corpore desicit. Ser
uus quippe nō manet i domo i
eternū: licet qui bñ eo vīntur.
oen usum h̄g temporalis seruitu
ris. ad questū referat eternorū.
Angelū vero curat satagit q̄ in
libertate spus am̄istriæ officium
pietatis futuorū bonorū: promp
tū mortalibz alacrem q̄ sese
m̄istri exhibens: utpote suis me
tū futuris milibz. et cohēredi
bz supne roauditatis. Ille igitur
vt in p̄ede seruiat: iste vt p̄e
subueriat. Ambo procul dubio su
is corporibz egent. ut uiuet. Na
m quo n̄p̄ eis uiuet nō video: ud
profanū dūtarat etītatis. Irrona
h̄is nempe spus. et si corporalia
p̄ corp̄ et ip̄e hauiat: nūquid
tamen eosq; uiuat corpore suo?
ut p̄ corporalia et sensibilia q̄ p̄
illud sentit. etiam ad spūalia et
intelligibilia proficēo p̄tingat.
Ad q̄ tamē capescenda pro suo
corporali temporali q̄ obsequio nos
ciatur uiuāe illos. qui oēm usum
rerū temporalium ad sc̄m transfe
rūt eternorū: vītētes hoc mundo

tamqua nō utentes. **C**orvo aut
super celestis spūis absq; adiutorio
corporis. et absq; intuitu horū que
p corpus senantur. solo profecto.
sue viuacitate ac viuacitate natē
sufficiat apprehendē sumā. et itima
penetrare. An nō hor intellectus
apłius? qui cū diceret insibilia dei
p ea q̄ sc̄a sunt intellecta cognoscunt?
adiecit protinus a creatura mūdi.
Numirū: qm̄ a creatura celi non
ira. Quo em̄ is iuolut⁹ ac tē
itola spūis ex consideracione sensib⁹
līi proficentis gradatim quodāmo
paulatim mut⁹ puerū. eo ille
celesti habitator iusta subtilitate
ac sublimitate sua ī oī velocitate
facilitatēq; ptingit. nullo utiq; sen
sus corporei animalculo fult⁹. nullo
corporei mebri adiutorio officio. nullo
corporei cuiq; rei informatio ita
ita. Cū ei inter corpora spūalis
frumentur sens⁹ spūales. quos in
libro vite et absq; contradicte leg.
et absq; difficultate intelligunt.
Cū ī sudore vult⁹ sui laboret ex
cutere grana de paleis. de vīis vi
na. et de amuria oleum. qui ex
oīib⁹ satis habundeq; habet ad ma
nu. Cuis medicit virtū suū per
domos alienas? in sua habundas
pamb⁹. Cuis putēi fodere ariet
et in terre risterib⁹ venas aquar
cū labore viman? cui ulvo afflatim
aquas limpidas fons vīi⁹ emanat.
Cer bruto ergo nec angelicus
spūis ad ea capessenda q̄ brām spū
alem q̄ faciat creatura suis vīlo
modo corporib⁹ adiuuat⁹. ille q̄
dem pro inata stoliditate nō capi
ens. iste vero pro excellētiorib⁹ gre

progratua nō indiges. **C**orvo hōis
spūm qui mediū quendam int̄ersa
pmū et issimū tenet locū. vīsp adeo
ad utiq; nūcū hīc corp⁹ maiest
tum est: ut absq; eo nec ipse pro
ficere et nec alteri professe possit.
Nam ut tacea membra cetera corpo
ris. officia ue mebroz: quonā q̄
sō modo aī sine lingua istris au
diente? aut sine aurib⁹ papis in
struetem⁹. Itaq; cū absq; corporis
animalculo nec bestialis spūis ser
vulus codicis debitum soluere.
nec spūalis celestis q̄ creatura im
plete mīsteriū pietatis nec vīna
lis aīa tam proxio q̄ eaī sibi sup
ficiat consilere ad salutē: liquet
dēm creatū spūm sue ut vīmetūm;
sue ut iuuet⁹ sumul et iuuet. corpo
reο proxio indigere solito. Quid
em⁹: si qua aīancia q̄tum ad vīsū
sui repiant icōmoda. nullus q̄ ap
ta vīsib⁹ huānariū necessitatū.
Pro
sunt profecto vīsu. et si no vīsū. uti
uora cordib⁹ int̄icau q̄i uterū cor
poreib⁹ eē possent. Et si noua. et
si enā pīnciosa temporali hōi co
stat esse saluti. nō tame deest eoz
corporib⁹. unde cooperetur ī bonū
hīs qui sc̄dm propositū vocati sī
santi: et si no redendo ī abū aut
exhibedo mīsteriū: certe ingēni
exertēdo. iuxta cū qui utiq; om
vīenti roe presto ē rois disciplie
profam. quo insibilia dei p ea
que sc̄a sunt intellecta cognoscant.
Nam et dyabola eius q̄ satellit⁹.
cū sit eoz semp maligna itenio.
noceve quidē semp cupuit: sed
bonis emulatōrib⁹ quib⁹ dicitur.

quis vobis notere poterit. si boni e-
mulatores fuerint absit ut possit?
magis autem prosumunt et nolentes:
cooperantur in bonum bonis. **C**eterorum
angelorum corpora utrum nam ipsi
spiritibus naturalia sunt. sicut ho-
ria. et sunt alia sicut hoies. im-
mortalia tamen. quoniam nodi sunt ho-
mines: poro ipsa corpora mutent
et versent in formam et spem qua
volunt quam apparere volunt. den-
santes et solidantes ea quoniam vo-
lunt. cum tamen in sua veritate pre-
subtilitate ne atque sibi sue ipsa
pabilia sunt. et non omnino iactin-
gibilia visib; an vero simplicia
spirituali sua subsistentes. corpora cum o-
pus est sumat. viusamque expleto
ope ponat in eandem de qua sunt
sumpta materiam dissoluenda:
nolo ut a me requiratis. **V**ide-
tur prius de huiusmodi diversa
sensisse: nec michi praesupponi est unum
alterutum dorem: et nescire
me facio: sed et misericordias
non multum conferre arbitror hadi-
verum notum. **I**llud autem sente n*l*
lum creatorum spirituum per se misericordias
applicari: ut videlicet nullo medi-
ante nisi sui de corporis instrumento
ita nobis ministeretur sive istud
datur: quo eius participare dor-
ti sive dorniores. boni sive melio-
res efficiantur. **N**ullus angelorum
nulla anima hoc modo michi capa-
bilis est. ego nullus capax: nec
ipsi angelii ita se alterutum capi-
unt. **S**equestretum proinde pre-

rogativa hec sumo et in scripto
spirituum: qui solus cum doceat angelum suum
hunc suam. instrumentum non querit
in corpore auris: sicut nec sibi
oris. **P**ro se infundit: per se inotescit:
percuti caput a percussione: sed non nullus
indiget: sola sibi et hoc oīb; de so-
la opotenti voluntate sufficiens.
Opatur tamen imensa et innumera
per subiecta creatura corporalem
sive spiritualem: sed quasi impans
non quasi medicans. **E**n verbi
gratiā: per linguā meā corporalem
assumpsit nūc in opus suū. docē
videlicet vos. cum per se absque dubio
facilius suauiusque id posset: profecto
indulgentia est non idigēria. **I**n pro-
ficiū siquidē vero meritum queit in:
non sibi solacū. **I**dipm̄ sape opus
est omni homini operanti bonū: ne forte
de bonis domini in se et non in domino glet.
Est tamen qui bonū operantur non
volens. sive homo malus sive an-
gelus malus: et constat non fieri prop-
ter eum quod sit per eum: cum prodesse
nulli bonū possit iusto. **I**gitur ei quoniam
domini dispensatio credita est: sed nesci-
cio quoniam gratias recipiendas quod secundum
bonū. quod per malum dispensatore
ministratur. ipsa est ergo causa
tum et per malos deficiat bona bo-
nis: non autem ut opera eorum idigentur
in beneficio. **P**ororo hys que re-
vel sensu carentia sunt multo in
deum egere quis dubitet. **T**ed quoniam
in opus bonū et ipsa cocurrunt:
apparet quoniam omnia seruit ei. cui
merito est dicere. meus est orbis

teve. Aut certe q̄ nouit q̄ p̄ que
touemēti fiant: de seruitute cor-
poris creature nō efficiētiā q̄nt.
sed cognitā. **C**esto demde q̄
corporis mīsticā oportune plenq̄
dīm̄ opibz applicetū: ut verbi
grā. plūm̄ viuificandis semibz.
vel multiplicatibz segetibz. vel
frutibz maturatibz: quid propo q̄
so de corpore facere habz: cui ad
nutū idiffereñtū vniuersa corpora
celestia atq̄ terrestria obsequi
constat? **P**lane supflue habet
sūm̄: qui nullū sibi requirunt alie-
nū. Verū si cūta q̄ hoc loco dice-
da cōcurrūt p̄nti volum̄ sermo
ne cōcludere? sermo modū exte-
det. et nires forsitan aliquorū: q̄p
terea que restant sub alio serue-
m̄ alioluenda p̄natio. **Sermo**

Sixtus
sequens sermo coheat:
tenetis ne datū supins
solū sūmū et iacum
scriptū sp̄m ad dē quod facē vel
fieri vult. corporis īstrumento sive
obsequio nō egeve. **D**em̄ er-
go sc̄am̄ vera soli deo sicut imor-
talitatē ita et incorporeitate: q̄p
solus sp̄m vniuersam corporeā
natām eosq; transcedat: ut q̄
cumq; corpore ī quoq; ope non
indigeat. sole sp̄uali nutu tū vult.
ad querūq; vult agenda cōtētq;
Fola ḡ est q̄ nec propter se nec
propter aliū solano instrumēti
corporei ope habet illa maiestas:
q̄ opotenti arbitrio iunctanter
presto est dē opus. dē altū idūat.

dē aduersum cedit. dē creatū sauē.
etā nullo interiemēti solacio cor-
poli ac sp̄uali: docet vel monet sine
lingua: p̄cibet vel tenet sine ma-
mibz: sine pedibz currit et succurrit
percutitibz. Attitabat ista et cum
p̄ibus: prioribz sc̄is expiebant
hoies sedula bñficia: sed latebat
eos beneficij. Ille quidem attinge-
bat a fine usq; ad finē fortiter: si
disponens oia suauiter: nō senac-
batur ab hoibz. Et gaudebant de
bonis: et dñm sabaoth eo q̄ cum
tranquillitate iudicaret oia ness-
aebant. Ab ipso erant sed nō cū
ipso: q̄ ipm viuebat. sed nō ipi:
ex ipso sapiebant sed nō ipm: ali-
cian migrati iſensati. **H**inc demū
fam̄ est. vt qđ erant. q̄ viuebant.
q̄ sapiebant. nō auctor tribueret.
sed nature assisteret: aut certe
qd̄ misipēti erat fortune. Pro-
prie quoq; industrie atq; virtutē
multi multa arrogabant. **C**ūta
sibi usurpabant seductoriū sp̄us:
quāta soli et lune data sunt. q̄ta
terris vel aquis attributa sunt.
q̄ta etiā manufactis fabulibz q̄
mortaliū deputata opibz: herbis.
arbustis minutissimis vilissimis q̄
semibz pro munericibz deferabant.
Neū sic hoies p̄diderunt et cōmu-
tauerunt gloriam suā ī silūdīez
vituli comedentibz feniū. **Q**uo dē
misertg eviores: de morte umbro-
sō et condēsō dignant̄ egrediens
t̄ sole posuit tabernaculū suū.
Opulit carnē sapientibz carnē:
p̄ qua distevert sapere et sp̄m.

Nam dum i carnē et p carnē fa
at opa nō carnis sed dei. nature
vix impans et supēas fortuna.
stulta fācē sapiam hōm̄. deo
nū q̄ debellans tyramē: mai
feste sep̄m indicat ee. p quē ea
deum an̄ siebant q̄m siebant. In
carnē mōj et p carnē poterit ac
patenter opa mira. lōnus salu
bria. passus indigna. emēnter
ostendit. quia ip̄e sit qui poterit
sed iūsibilis s̄lā cōdīsset: sapi
enter regevet. benignus prote
geret. Deiq̄ dū euangelizat i
gratis. signa prebet m̄fidelibz. pro
suis crucifixibz orat: nōne h̄qdo
ip̄m se ee declarat. qui cu p̄e
suo cotidie oīri facit solem suū su
p bonos et malos: et pluit sup
iustos et iūstos. Hor em̄ est
qd ip̄e aiebat. Si nō facio opa
p̄as mei: nolite credere. En a
perit q̄s carnis sue dores i mōte
discipulos: qui i silencio anglos
in celestibz daret. En attacu cor
porē man⁹ curat lepra. fugat
rentas. audit⁹ repatur. lingua
muta resolutur: discipulo pro
pe mōs erigitur: et is indub
tanter agnoscatur cui dixerat lon
ge an̄ dauid. Apens tu manū tu
am: et implet os aīal bñdroe.
Et itēdū. Apiente te manū tua:
oīā implebunt bonitate. En sec⁹
corporales pedes iaces ac pei
tens audit peccati. remittunt
tibi peccata tua: et recognoscit

9
cum. de quo ex mīlis retro tibz
scriptum legerat. Egredietur di
abolus ante pedes ei⁹. Vbi nā
q̄ p̄m dīmittitur: ibi proculdu
bio dyabolus de corde patris ex
pellit⁹. Hinc om̄is aliter de ac
tis peccatibz dīat. Punc iudic
um est mōdi: nūt p̄ceps h̄mū
di cīnetur foras? q̄ salutē h̄mū
cōfidenti remittat de⁹ p̄ta: et dy
bolus eū quē in hōis corde īasse
rat amittat p̄cipatū. Deiq̄ am
bulat sup vndas carnalibz pedibz:
cui neadū carnē vestro iā psal
mista p̄maneat. In mari via tu
a: et semite tue in aquis multis
Qd̄ est. Concūtis corda tume
na supborz: et fluxa carnalium
desideria compōmis: iūsificantis
pros et supbos h̄mūlians. Quod
tamē quia iūsibilit̄ sit: carna
lis nō sentiat in quo sit. Unde et
subdit. Et vestigia tua nō cognos
centur. Hinc iūs⁹ pater ad fili
um. Sede mōj a dextera meis:
doner pōta tūmitos tuos stabel
iūm pedum tuor. Hor est. doner
os qui te cōtempnūt tue volū
tati subita: siue iūtos et misēos:
siue voluntāos et b̄os. Itaq̄ h̄
opus sp̄us. quia caro nō peripi
ebat: aīalus quippe nō peripi
ea que sunt sp̄us dei: opus fuit
ut corporalibz pedibz corporaliter
īcubans. et corporalibz labys pe
des eosdem deostulās. veniā p̄toz
p̄tatiue paperet: sic q̄ illa muta
no dextre extensi. qua mirabilit̄

sed iusibilitus iustificat impium. etia
carnalibus inobsceret. Verum illos
spirituales pedes dei. quos primo lo-
to dei osculari spiritualiter peccatum
oparetur: preterie me non oportet.
Non ego curiositate vestram: que-
ml sua voluntate sanitatum pte-
rat. Nec vero ducendum contemptui.
nosse quibus scriptura pedibus tam
frequenter deum commemorat. nunc
quidem stare ut ibi. adorandum
in loco ubi steterunt pedes eius: nec
vero ambulare ut ibi. et habita-
bo in illo. et deambulabo in eis:
nur etiam curvare. uixit illud. exul-
tauit ut gygas ad auroream via.
Si vita apostoli uisum est caput Christi
reservare ad deitatem: puto et nobis
non integrum uideri pedes ad hua-
mitatem pertinere: quorum alterum
mias. alterum uidetur noitem. No-
ta sunt nobis duo ista vocabula:
et de plenis scripture locis ambo
quibus si cogitatis concuerentur. Quod
vero mei pedem deo in carne au-
se vniuit assumperit: doceat epistola
ad hebreos. temptatum propter per-
hibens Christum pro filitudine absque
perdendo. ut misericordes fieret. Quid il-
lum alterum qui uidetur mutuato
est. Nonne ad hominem equum assump-
tum et non pertinere ipse deo ho-
mepste sit? ubi datam sibi prohibebit
a propter patrem uidetur facere quod
filius bonus est? Hys duobus ergo
pedibus apte sub uno capite diu-
nitatis concuerentibus nato ex mu-
tione. suis sub lege iusibilis ema-
nuel in tuis misericordia est: et cum ho-
bus concuerant est. Hys certe per
transit nunc insaciendo. et sanando

oest oppressos a dyabolo: sed spiritu
inter sed iusibiliter. Hys misericordia
deuotus pambulabat iesus
santer metes. iustrans scrutans
os corda et venes fidelium. Vide at
ne forte her illa sint sponsi triuia.
que sponsata magna comedat.
et in consequentibus: compans ea mis-
fallor colimus marinoreis. funda-
tis super bases aureas. pulchre di-
no: quoniam quidem incarnata dei sapie-
na quod auro designatur. maa et ve-
ritas obuauerunt sibi. Denique
nunquam deum maius et ueritas. Felix
mens cui semel dominus ihesus xpus utrum
quod inserviat pedem. A duobus signis
cognoscere eam quod huicmodi est: quod
seculum nunc est. referat diuinus ipse-
sa vestigium. Ipse sunt tunc et spes:
ille iudicium. illa mea regnans uir-
tus. Merito bnipli est deo super-
emmetes cui et in eis qui spant super
mias eius: cu sapientia tuu tumor suu:
spes profusa. Nam consummatum
sibi caritas vendicat. Que cu ita
sunt non paucis firmis est in primo
hor ostulo quod ad pedes accipit:
tamu curato. ut neutrino fraude
nis illorum. Porro enim si iam dolo-
re patitur et iudicium timore compinge-
ris: ueritatis iudicium quod vestigio la-
bia spressisti. Quod si timorem
dolorum quod diuine iustitu bonita-
tis et spe consequende indulge-
re tempus: etiam me pede am-
plicati te nouabis. Alterum. Alioquin
alterum sine altero osculari non
expedit: quia et recordatio sola
uidetur in baratu despiciens p-
capitat: et mie fallax assentacio-

pessima generat securitate. **D**utū
est et michi misero nōnū p̄ sedē
seus pedes dñi ihu. et modo huc
modo illum tota deuocōe complec-
ti: in q̄tum me sua benignitas
dignabatur admittere. **A**t si ḡn
misericordis oblitio stimulat̄ costit̄
uidio paulo diuīḡ m̄herere: mox
metu maledibili ac misericibili de-
retq; cōfusioe. et tenebroso circuitum
susus horrore: hor solum palpi-
tans de profundis clamabā. **C**is
nouit p̄tatem uret̄? et p̄ tōre
tuo iam tuā dm̄cave. **Q**uod si
eo veluto pedem me plus tene-
continget tāta etōtrāo iānia et
negligentia dissoluebar? ut rōses
tim et oro tepidior. et actio pugni-
or. et risus promptior. et sermo i-
cautor. et oīs demq; vtriusq; hoī
status iōnstitutor apparet. Proin-
de m̄ḡa m̄strato expiencia no-
uidicū iam solū aut solam m̄az;
sed m̄az p̄ter et uidicū canabo
tibi dñe. In eternū nō obliuiscar
iustificatioē istas. **C**antabiles m̄
erunt ambe p̄ter in loco p̄gri-
nacōis mōe? quousq; m̄a super
altata uidio miseria cōtarestat:
ac sola rāter tibi gloria mea de te-
rebo. et non cōpungar. **S**mo sep
f 19
P̄se michi laborem suscitō. **t̄m̄g**
qui vos sponte prouoto ad quen-
dum. **C**qua cū ego p̄m̄ osculi
occasione sp̄tiales dei pedes prop̄
is diffimicibz ac nob̄z. et quidem
ex abundanti demūrare curauit:
vos p̄gitis m̄vere et de māu. q̄
scđ loto osculanda proponit. An-
nuo. gerō vobis mōre. **I**nsp̄ non

manū sed manū ostendo: propriis
q̄ distingui vocabulis. **T**antudo
vna. altera fortitudo dictatur: qđ
et tribuat afflueret. et defendat
potenter quod dedit. **V**trām̄q;
profecto osculatur. qui m̄ḡitato nō
fuerit: dñi nūq; honor: om̄ scut
largitore ita et cōseruatore re-
cognoscens et cōfites. **S**atis de
duobz osculis dñm esse reor: iudeaq;
et de tertio. **O**sculetur me inq;
osculu oīs sui. **C**uis dicit? Sp̄d
sa. **G**enam ipsa? **A**ia sciens de
um. **S**ed pono diuersas affectos:
ut ea que proprie sp̄sponse cōgruit
distinctq; elutestat. **S**i seruus est:
timet a facie dñi. **S**i mētenāq;
spectat de māu dñi. **S**i discipul⁹:
parat aure m̄ḡis. **S**i filius: hono-
rat p̄m̄. **C**ue vero osculum
postulat amat. **E**xellit ī nature
domis affectio her amoris: preser-
tim cum ad sui retrurū p̄ncipi-
um qđ est deo. **N**ec sunt iūcta no-
mīa eque dulcia. quibz verbi aie
q̄ dulces ad iūctē expriment̄ af-
fīs. q̄admodū sponsa et sponsa?
quippe quibz oīa cōia sunt: ml p̄
p̄uī. ml a se diuīsum habentibz.
Vna vtriusq; hereditas: vna do-
m̄. vna mensa. vnuis thesauri: v-
na etiam caro. **D**emq; propter
hanc relinquit ille p̄m̄ et m̄ez
et adhēredit vroū sui: et erunt
duo in carne vna. **H**er quoq; iū-
betur obliuīsa nichilominq; obliuīs-
a populu sū. et domū p̄s sui:
ut cōcupiscat ille decorem ei⁹. **S**i
ergo amare sponsis sp̄cialiter ac
principaliter cōuenit: nō iūerto

sponse noīe tensetur aīā q̄ amat.
Amat autē q̄ osculum petat. Non pe-
tit libertatem. nō mercedem. nō
hereditatē. nō deniq̄ doctrinā.
sed osculū: more plane castissi-
me spōnse ac sacū ſpirituſis aō
rem: nec dīno valentis flama
dissolare quā patitur. Vide em-
quale p̄cipiat ſermonis exordiū.
Magnum quid a magno petitū.
nullo tamē ut aſſolēt vñatur bla-
diariū fīco: nullis curiā volucrī
bz verborū ad id quod deſideat am-
bit: nō facit prohemiuſ. nō cap-
tat benuolētia: ſed ex habundan-
a cordis p̄ repte p̄cipiens.
nude frontesq; ſatis. oſuletur
me inquit oſculo oris ſui. An no-
tibi quāli dicere maifeste m̄det.
quid michi eſt in celo: cba te qđ
volui ſup terram? Amat profo-
caste: que ipm q̄ amat querit:
nō aliud quidq; ipm. Amat ſic:
quia nō in cōcupiſtētia carnis:
ſed in punitate ſp̄us. Amat ar-
denter: que ita proprio debua-
tur amore: ut maifeste nō co-
gunt. Quid em. Rēſpiat ter-
ram et facit ea tremere: et iſta
ſe ab eo poſtulat oſulari. Ebria-
ne eſt? Ebria priſus. Et forte
tunc cū ad iſta prorupit. exieat
de cella vīnaīa: quo ſe mīmū
introducit̄ postmodū gloriat̄.
Nam et dauid de quibusdā duc-
bat deo. Inebriabuntur ab ubi-
tate domī tue: et torrete volup-
tatis tue potabis eos. O q̄
ta viſ amoris: q̄ta i ſpū liber-

tatis fiducia. Quid maifestus?
q̄ pſcā caritas foras mittit tiore.
Verecūde tamē nō ad ipm ſpo-
ſum ſermonē diuit: ſed ad alios
tamē de abſente loques. Oſu-
letur me inq̄ oſculo oris ſui. Ga-
diſ res quippe petatur: et opus
eſt verecūdia p̄item comitari.
et cōmedari p̄tentem. Itaq; p̄
domesticos et vianos aċcessū ad
iūma tenditū: ambitū ad de-
ſideratū. Qui nā illi. Credim⁹
angelos ſtos aſtare oratibz: of-
fevre deo p̄p̄es et vota hom̄i: u-
bi tamē ſine uia et diſcrepante
leuari puris man⁹ p̄ſpererit
Probat hor angel⁹ ita loquens
ad thobiam. Quādo orabas
cū lacrimis et ſepeliebas mortu-
os. et dēlinq̄bas prandiuſ. et mo-
tuos abſcondebas p̄ diem ī do-
mo tua et nocte ſepeliebas: ego
optuli orationē tua dño. Puto
id nobis et ex alijs ſatis ſcriptu-
re teſtīonys pſuasum. Nam qđ
pſallentibus quoq; dignataſ ad
mūſen ſc̄i angel⁹ ſoleant: quid
eo maifestig quod pſalmista ait:
p̄uenierūt p̄incipes cōuicti pſal-
lentibz ī medio iūcūlariū t̄y-
pamſtrariū. Onde et duebat
In cōſpū angeloſ pſallam tibi.
Doleo proinde aliquos reſtrum
graui in ſacris vigilijs deprimi
ſompno. nec celi aues reuererit:
ſed in prefencia p̄napū tamē
mortuos appareat: cū via ip̄i ala-
tritate p̄moti. V̄is m̄tēſſe ſolep

11
nus delectentur. **V**euxor ne bram
desidiam quos ab hominibus cum
idignariet recedant: et incipiat
vniusquisque vnum seru cu gemitu
dicere deo. **L**onge festi notos me
os a me: posuerit me ab homina
cone sibi. Et illud. **E**longasti a
me amicu et proximū: et notos
meos a miseria. **I**tem. **Q**ui ux
me erant delonge steterunt: et vi
facebant qui quebant diuina me
am. **P**orro si boni sp̄us se a nobis
elongauerint: ipso malumoru
quis sustinebit. **D**ico ergo hys q̄
huiusmodi sunt. **H**aledicti qui
fant opus dei negligenter. dei fuit
negligenter. **D**icit quoz non ego
sed deus. Utina frigida es aut ca
lidus: sed quia tepidis es: et ner
frigidus nec calida: magia te euo
mere ex ore meo. **S**a propter atte
dite principes nros cu statib ad ora
dum vel psallendum. et state cu
reuerentia et disciplina. et gloria
mini quia angeli vñ cotidie vi
dent facie p̄is: numeru missi in
misteriū propter nos qui heredita
te capimus. Deuorden mram in su
pna ferunt. referut p̄ grām. **V**
surpem⁹ officiū quoz sicutim con
siderū: ut in ore infanciū et lacte
cu psalatur laus. **D**icam⁹ eis
psallite deo nro psallite: atq̄ au
diām⁹ eos massim respondētes: psal
lite regi nro psallite. **V**aude ergo
cu celo cōtoribz in cō ducentes. ut
pote rives s̄or et domestici dei:
psallite sapienter. **C**ibus in ore
psalm⁹ in corde sapit: tantum

illum fidelis aia et prudens nō
negligat terere quibusdam deti
bus intelligentie sue: ne si forte
integru gloriatur et nō masu. frus
tretur palatū sapore desiderabi
li et dulciori sup mel et suauū. **O**f
feram⁹ cu aplis in celesti cōiuio.
et in dīcta mesa: suauū mellis.
Hec in terra deuocio i lra est. Ali
oqui lra occidit: si absq; sp̄us co
dimeto gloriatur. **S**i autē cum
apostolo psallas sp̄u psallas me
te: cognosces et tu de illius ven
tate sermoris quē dixit ihesus.
verba q̄ locutus sum vobis sp̄us
et ita sunt: et item q̄ legim⁹
dicete sapia. sp̄us em̄ me super
mel dulcis. **S**ic delicii m̄ trās
stitudine aia tua: sic holocau
stum tuū pingue fiet. **S**ic pla
tabis regē. sic placebis p̄na
pibus: sic deniqz totū tibi cui
am beiuolam reddes: et adda
ti suavitatis odorem i celestibz
quoz de te dicēt. **Q**ue est ista
que ascendit p̄ desertum. sicut
virgula sumi ex aromatibus
mirre et thuris: et vniuersi
puluis pigmentarij. **P**rinipes
uida inq̄ duces eoz. **p**rinipes
Zabulon. **p**rinipes neptalem: h⁹
est p̄petē cōfiteciū. cōtineciū. cō
templaciū. **N**ouit si quidec p̄ta
pes mi regi suo accepta eē psal
lēciū cōfessionē. cōtineciū for
titudine. cōtemplaciū puritate?

et solliciti sunt exige a nob̄ istius
modi p̄ misericordia sp̄us: q̄ profecto
nō aliud sunt. q̄ primi et prius
sumi fr̄us sapie. Quod em̄ nō
ignoratis iudas laudans vel co-
fiteme. zahulon habitaculum
fortitudis: neptalim tenui e-
missus interpretatur. Qui mi-
mirū agilitatis sue saltibz. ex
p̄mit speculatis excessus: sed et
opara nemorū ut ille sensuum
penetrat̄ cōsuevit. Sc̄m̄ aut̄
qui dixit: sacrificiū laudis hono-
rificabit me. Verū si nō est spe
ciosa laus in ore p̄toris: nōne
p̄ necessaria habetis cōtinētē
virtutem. p̄ quā sicut ut non
regnet p̄t̄m̄ in vīo mortali cor-
pore. Nō vero cōtinētē nō ha-
bet meritū apud deū. q̄ gloria
requirat huāna: ideo q̄ max-
ime opus est etiā puritate ite-
acionis: qua soli mens nra deo
et placere appetat. et valeat
inherē. Nec em̄ aliud est inhe-
reē deo. q̄ vidare deū: quod so-
lis mūdis cordibz singulare se-
licitate donatur. Cor mūdi ha-
bebat dauid: qui dicebat. adhe-
sit aīa mea post te. Item. mi-
chi autē adherere deo bonū est.
Vidēdo adhērebat: et adhē-
re do videbat. Aīe ḡm̄ hys exā-
tate celestes sese nūc familia-
res exhibent et frequentes: pre-
sertim si frequenter orantem
p̄senserunt. Cr̄uis michi dabat
p̄ nos o boni principes. petides

meas inotestere apud deū. Nō
em̄ deo cui etiam cogitatio hoīs
cōfitetur. sed apud deum: hoc e
ip̄is que cū deo sunt tam beatissi-
mū virtutibz q̄i carne solutis sp̄itibz
Cr̄uis suscitabit me de terra in
opē et de stercore erget paupe-
rem: ut collect̄ me cum p̄na
p̄ibus. et solū glē teneam. Nō
ambigo qui gratanter in pala-
cio colligant: q̄ dignanter in
sterquilino visitant. Demq; le-
tati sunt de cōuersione: et m̄ as-
sumptoe nō cognoscunt. Hoc i-
taq; puto inter orandū alloq;
sponsam: et ip̄is tamq; sponsi
domesticis ac sodalibz desideriu-
cordis sui apure. cū aut. Osculet̄
me osculo oīis sui. Et uide fami-
liare amicūq; colloquiu aīe in
carne suspirantes: cū celestibus
p̄tibz. Gestat in oscula. per
quod cupit. nō tamē noīat que
amat: quia illos nosse nō dubi-
tat: utpote de quo sibi cū illis
frequens soleat esse cōfabulato
Propterea non dicit osculet̄ me
ille vel ille: sed osculet̄ me tm̄.
Sicut et maria magdalene nō ex-
p̄mebat ex noīe quem queret: si
tm̄ aīebat ei que putabat ortu
lanū. dñe si tu sustulisti cū. Que
eum? Non aperit: quia palam
oīibz esse credit. quod a suo corde
ner ad momētū retedere potest
Ita ergo et ista loq; loq; sodali-
bz sponsi sui tamq; cōsrys et qui
bz se nouerat manifestam: tata

to noīe repente in hēt de dilectō
verba prōrūpit. Ostuletur me
ostulo oīs sūi. De quo iā ostulo
nolo vos dūcī protrahere: sed
sevmeōe crastino audiētis. quicq
oratibz vobis suggerēre michi
dignabī mētio dotes de oībus.
Neq; em̄ hoc searetū reuelat ca
ro et sanguis: sed is qui struta
tur profunda dei sp̄us stūs: qui
a p̄e filioq; procedes tu ip̄s pa
riter viuit et regnat. i sāa sdōr.

Nomen.
Odie nobis frēs sicut
hesterna promissio
ne tenetis: de sumo
id est de oīs ostulo disputare p̄
positum est. Audite atēcā qđ
sapit suauis et gustatur varius:
et intelligitur difficiliq;. Hic
videtur ut paulo altius īchoem
īessabile quoddā atq; īexpertu
mī creature ostulū designasse q̄
ant. Nemo nouit filiū mī pater:
et nemo nouit p̄em mī filius:
aut cui voluerit filius reuelare.
Pater em̄ diligit filiū: et singu
lari dīlōe amplexitūr sūmus
equalem. eternū coeterū. vno
vniū. Sedem̄ nō mīoī ip̄se a
filio affīlōe astingitūr. quippe
pro cuiq; amore et mortuiq; no
attestante qui aut: vt sciat oīs
quia diligo p̄em. surgite eam
hinc. haut dubiū quin ad pas
sionem. Illa utiq; mutua ḡg
nentis genitū q̄ cognitio p̄ter

et dīlōe: quid mī ostulū est
suaūissimū sed secretissimū.
Ego pro certo ad tantū et ta
sam dīni amoīs archanū: neq;
sam quidem angelicam admit
ti arbitror creativā. Etēm pau
lo hoc p̄ sapientē: pax illa ex
uperat oīm etiam angelicum
sensam. Vnde ner ista qđ mul
tum p̄sumens audet tū dīce.
ostuletur me ore suo: soli illud
reservās p̄i: sed aliquid mī
postulās. ostuletur me īquit os
tulo ore sūi. Vide te nouā spo
sam nouū ostulū accipietem:
no tame ab ore. sed ab ostulo
ore. Insufflavit inq; eis: haut
dubiu quin ihūs aplis. i. p̄mi
tue etē: et dīxit. Accipite sp̄m
sc̄m. Ostulū profecto fuit. Quid?
Corporēus ille flatus? Non.
Sed iūsibilis sp̄us: qui propte
rea in illo dīmō flatu datus e:
ut p̄ hoc intelligeretur et ab
ipso p̄ter tamq; a p̄e procedē.
tamqua vece ostulum. qđ dīsu
lanti ostulato q̄tōe est. Itaq;
suffit sp̄ose si ostulet ab ostulo
sp̄osi: etiā si nō ostulet ab ore.
Neq; em̄ exigū quid aut mī
putat ostulari ab ostulo: quod
nō est aliud mī infundi sp̄u sūo
Semper si recte pater ostulās
filius ostulato accipitur: no cīt
ab ore ostulum sp̄m sc̄m ītelligi?
Vepote qui p̄as filiū q̄ ip̄turbā

bilis pax sit: gluten sumū. dñi
diuī amor. iūnūsiblīs vītas.
De ipso igit̄ gaudet sponsa. ipm̄
q̄ infundi sibi fidenter sub osculi
noīe petat. Tenebat quippe aliqd̄.
vnde nō desit occasio p̄sumēdi.
Dicens enī filius. nemo nouit
filū mīsi pater. et nemo nouit
p̄m̄ mīsi filius: adicat. aut
cui voluerit filius reuelare. Nō
autē diffidit sponsa quin sibi ve
lit: si cui uoluerit. Petat ergo au
denter dari sibi osculū: hoc est
fom̄ illū. in quo sibi et filius ve
ueletur et pater. Alter enī sine
altero nequaq; inotescat. Unde
est illud. Qui me uidet: uidet
et p̄m̄. Et illud Iohānus. Ois
qui negat filū. nec p̄m̄ habet:
qui autem filū cōfitetur. et pa
trem habet. Ex quibz liquido co
stat: quia nec p̄r sine filio nec
filius sine p̄r agnoscat. **A**re
rito proinde nō in alteris tñ:
sed in vtriusq; cognitōe cōstitu
it sumā būtūdinē qui dicit.
Hec est vita eterna: ut cognos
cant te herū deū. et quē misi
ti ihm xp̄m. Deniq; et qui sequi
tur agnū referuntur h̄c nōmē
eius. et nōmē p̄s ei⁹ scriptū
i frontibz suis: quod est de vtr
iusq; noticia glouari. Sed dicit
aliquis. Ergo et sp̄us sancti no
est agnicio nōmā: ut cū dixit
esse vitam eternā nosse et p̄z
et filū. de sp̄u sancto tacuerit.
Est vng. Sed ubi pater et

filius p̄scē agnoscat: vtriusq; bo
mitas que sp̄us est. quō ignorat.
Fermo. Neq; enī integre homo
hōi inotescat: q̄ diu latet vtrum
nā bone an male voluntatis sit
voluntatis. **N**eq; et cum dictum
sit. Hec est vita eterna. Ut cognos
cant te herū deū et quē misi
ti ihm xp̄m: profō si missio illa bñ
placitū tam p̄s benignē mitte
tis. q̄ filii voluntate obedientis
demonstrat: nō oīo tacitū est de
sp̄u sancto: vbi tante vtriusq;
gre menio sc̄a est. Vtriusq; siq;
dem amor et benignitas est sp̄is
sc̄us est. Irine igit̄ h̄c agn
tōm̄ infundi sibi grāciā quātū
quidem capi i carne mortali p̄
sponsa petat: cum osculū petat. Pe
tit autē a filio: quia filii est au
voluerit reuelare. Reuelat ergo si
ius seq̄m cui vult: reuelat et pa
trem. Reuelat autē sine dubio p̄
osculum hoc est p̄ sp̄m sc̄m: ap̄lo
teste qui ait. Nobis reuelauit deū
p̄ sp̄m sūm. At vero dando sp̄m p̄
quem reuelat etiam ipm̄ reuelat:
dando reuelat: et reuelando dat.
C Porro reuelatio q̄ sit p̄ sp̄m
sc̄m. nō solum illustrat ad agnici
onē. sed etiam accedit ad amore:
ditē paulo. Canticas dei ihuſa ē
i cordibz mīs: p̄ sp̄m sc̄m q̄ datus
est nobis. Et ideo forsitan de hys
qui cognoscētes deūm nō tamq;
deū glorificauerit. nō legitur q̄
sp̄u s̄o reuelante cognoscērent:
quia cū cognoscērent nō amauit

13

runt. **D**ic quippe de hys habes.
deus em̄ illis reuelauit: nec ad
iunctū est p̄ s̄m̄ suū. ne sibi spon-
se osculum mētes ipie usurparer:
q̄ contētē ea q̄ inflat sc̄ia. illam
q̄ edificat nescient. Deniq; ipse
aplūs dicit. per qd̄ cognouerit.
p̄ ea inq̄ q̄ sc̄ia sunt intellecta con-
spererunt. **V**nde et constat qua-
nes p̄ sc̄e cognouerūt: q̄ mūne di-
lexerūt. Si enī integre cognouis-
sent: bōtātē qua pro eorū redēp-
tione i tūne nasti et morū voluit
non ignorassent. Audi deniq; q̄
eis de deo reuelatū fuerit. **S**em-
pterna aut virtus et dūitas. Vi-
des q̄ qd̄ sublimitatis qd̄ māes-
tatis. i p̄sūp̄tōe sp̄us nō dei sed
sui rūmati sūt. q̄ autē mitis sūt
et hūlis corde nō intelleverunt.
Nec mirū: quia et caput eorū be-
hemoch mchul hūle: sed sicut de-
eo legitur. dē sublīme videt. **C**ontra dāuid nō abulabat i mag-
nū neq; i mirabilibz sup se: ne
scrutator maiestatis opp̄metur
a gloria. **V**os quoq; vt caute in
archanis sensibz pedem figatis:
memetote semp̄ quod sapiens a-
monet. **A**laora te inquit ne que-
sieris: et forora te ne scrutatus
fueris. In sp̄u ambulate i illis:
et nō in sensu proprio. **D**octrina
sp̄us nō curiositatē actut: sed ca-
ritatē attendit. Mēto proinde
sp̄ola q̄ diligit aūa sua inq̄vens.
nō se sic carnis sensibz credit: nō
curiositatē hūane iām̄ rācōa-
nys acquiescat: sed petit osculum

i sp̄m̄ sanctū iuocat. per q̄ acipi
at simul et sc̄e gustum. et ḡre
cōdimētū. **E**t bene sc̄ia q̄ in oscu-
lo datur cū amore recipitur: q̄
amois idū osculum est. **S**c̄ia
ergo que iſlat. cum sine cūitate
sit: nō procedit ex osculo. **H**ed
ner qui zelum dei habent et nō
sc̄in sc̄ām̄: sibi nullatenq; arro-
gent illud. **V**trumq; enī munus
simul sicut osculi grata: et agni-
cionis luce et deuotiois p̄gnedi-
nē. **E**t quippe sp̄us sapie et itel-
lectus: qui instar ap̄is cervam por-
tantis et mel. habet oīno et vnde
accēdat lumen sc̄ie: et vnde ifun-
dat sapore ḡre. **N**eū ergo se oscu-
lu p̄cepisse putet: siue qui veita-
bem intelligit nec diligit: siue qui
diligit nec intelligit. **H**anc i oscu-
lo isto nec error locum habet: nec
tepor. **C**Quāobrem gemine ḡre
sacrosanti osculi suscipiēde. part
e regione duo labia sua q̄ sp̄osa
est. intelligēte rōm̄. sapie vo-
lūtātē: ut de pleno osculo glo-
rians mereatur audire. diffusa
est grā in labibz tuibz: propterea
benedixit te deus īternū. Itaq;
pater filū osculans. plenissime
illi archana sue dūitas eructu-
at. et spirat suavitate amoris:
scriptura hoc signatē cū aut: dies
diei eructat verbū. **C**ui sane se
p̄t̄no singuliter q̄ b̄to cōplexu-
nulli oīno vt iam dōm̄ est creatē
iteresse donatur: solo citiusq; sp̄i
vnu teste. ac cōsāo mutue dilecti

omis et agnitionis. Quis ei cognoscit sensum domini? aut quis consilia eius fuit? Sed dicit fortassis mihi aliquis. Tibi ergo unde innotuit quod nulli fateris creditum creature? Profecto vngentus qui est in sinu pectoris: ipse enarravit. Enarravit dixerim. non mihi misero et indigno: sed plane loquamini aucto sposi. cuius haec verba sunt. Non solum autem: sed et loquamini euangeliste vias discipulo qui diligebat ihesum. Placita ei fuit deo anima illius: digna proposita noire et doce sponsae: digna sposi amplexibus: digna demumque recupereret suum pectus eius. Haec iohannes de sinu vngentus: quod de primo hauc scribat ille. Nec solus ipse tamen: sed et omnes quibus idem auebat magni consilii angelus. Nos duxi auctos: quia quantum audiui a pre meo nota fera nobis. Haec et paulus: cuius et euangelium non est ab homine neque per hominem acceptum illud: sed per reuelacionem ihesu christi. Profecto huius est tam feliciter quam veritatem dicere possunt: vngentus qui est in sinu pectoris ipse enarravit nobis. Et illa enarracio quid nisi osculum fuit? Sed osculum de osculo: et non de ore. Audi siquidem osculum de ore. Ego et pater unus sumus? Item. Ego in parte: et pater in me est. Osculum est ore ad osculum sumptum: sed nemo approbat. Osculum plane dilectionis et pacis: sed dilectio illa supereminet omnium scie: et pax illa oem sensum ex-

cepit. Per ruptamque oculum non vidit nec auris audiuit. nec inter hois ascendit paulo veuela nisi per spem suum: horumque per osculum oris sui. Igitur in parte filii et parentem esse in filio: osculum de ore est. Quod autem legitur. non enim accepit sibi hunc mundum sed spiritum qui ex deo est. ut sham. quod a deo donata sunt nobis: osculum sane de osculo est. Et ut apud altutum dicitur anguis: qui plenitudine caput osculum de ore sumit: qui vero de plenitudine osculum de osculo ceperit. Magno qui de paulo: sed quod tumilibus sursum porrigat os. eam si se usque ad celum tertium extendet. circa os altissimi tamen nomine est ut remaneat. Et modo suo contenter subsistat: et cum perstringere ad multum gloriam non valebit: contendit sibi et ex alto transmitti osculum habilit perit. Qui vero non rapi nra arbitratur esse se equaliter deos ita ut audeat dicere. ego et per unum sumus: quia ex equo contigerit ex equo completatur. non osculum de loco inferiora mediat: sed pari celsitudine os ore contingit. et singulare propria osculum de ore sumit. Cuncto igitur osculum est plenitudo. paulo per stupido: et tandem ille de ore: iste tantum de osculo osculatum se gloiat. Felix tamen osculum per quod non solum agnoscitur deus. sed diligitur pater: quod nequam plene cognoscitur nisi cum perfecte diligitur. Quei nobis

aut sentit aliquis i secreto cosecne sue
suum filii clamare abba p[er] ipsa
primo diligenter se presumat affluere que
eodem se spu quo et filio affectum se
vit. C[on]fide queritur es illa confide
michi hesitans: i spu filii filia te
cognoscere p[re]cis. sponsam filii vel so
vorem. Utroq[ue] vocabulo ea q[ui]
huiusmodi, nuncies appellari. Ad
manu est unde id probem: non
multa laboabo. Vox sponsi est ad
sp[iritu]l[em]. Dei i ortum meu soror
mea sponsa. Soror siquid[er] est. q[ui]
ex uno p[re]ce: sponsa quia i uno spu.
Nam si carnale m[ar]itimorum con
stitut duos i carne una: tunc no
magis sp[iritu]lis copula duos con
git in uno spu. Demus qui adhe
ret deo unus spus est. Sed audi
enam de p[re]ce q[ui] amaret q[ui] digna
ter et filia ea no[n]iat: et mchilo
mis tamen nuru propriam ad filij
blandos unitat amplexu. Audi in
quit filia et inde et indina au[er]e
tuu: et obliuiscer p[er]lm tuu et do
mu p[re]cis tui: et coarctaret rex deo
rem tuu. Ecce a quo ista flagitiat
ostuliu. Ostia anima reuerentia habe
et: qm ipse e d[omi]n[u]s deus tuus: for
tasse no ostulando. sed adorando
cu p[re]ce et spu sancto i secula secu
lorum. Amen. **Sermo nomis**

reant. Ponam⁹ prouide istos qđ
sponsi sodales dixim⁹. visitandi
salutadi⁹ grā stat hei et nudi
usterius accessisse nūt quoq; ad
sponsam. et submūrātē et cede-
tem repisse? mirari causam⁹
et quasi alloqui i⁹ hūrmodū. Qd
noui amor⁹? Quid te termin⁹
solito tristior⁹? Que iopinari
murmuris causa? Certe cum
auersa et alienata res post ana-
tores tuos cum quib; male erat
tibi cōpulsa tādem reuerta ad
vivum tuū pōrē? nōne ut salte
mēreis tangē pedes. multis pa-
bus et flebilib; istatis? Necolo in-
quit. Quid? Opteto eo simul
qđ accepta i⁹ osculo pedum idul-
genia de offensis: nūt rursus
frā impates et tanta nequaq;
dignatione cōtent⁹. sed maioris
faliūtatis cupida. sedām quoq;
grām eadē qua prius istancia
postulasti et ipetrasti? ita ut i⁹
ostulo ma⁹ adept⁹ sis v̄tutes no-
paucas et nō puas? Non distine-
or aut. Et illi. Emuerō nō tu es
qđ iuriaē et obtestai solebas? si nū
quā ad ostulū man⁹ puenire da-
retur. sufficē iā tibi et mil te de-
cetero petitiva? Ego. Qd igit⁹?
Forte hor⁹ que anteperas qđnam
ablatum causais? Nichil. In uo-
ties repetitū ui⁹: quod tibi de ma-
la tua p̄stina cōversare i⁹dultū
plumpseris? Non. Age tamen.
dic unde queam⁹ faciasse tibi.
Non quiesco ait: nisi osculetur me

ostulo oris sui. **G**ras de osculo pe-
dum. grās et de mang: sed si tu
ra ei est via de me: osculetur me
ostulo oris sui. **N**on sum ignata:
sed amo. Accepi fateor mentis po-
tiora: sed prorsus ifeiora notis.
Desiderio fervor: nō rōe. Ne q̄so
causēm̄ p̄sumptem̄: ubi afflō
irget. pudor sane redam̄: s̄
supat amor. Nec ignoror q̄ h̄z
vegis iudicium diligit: sed precep̄
amor nec iudicium p̄solatur nec
rōsuo tempat. nec pudore frena-
tur: nec rōi subiat. Rogo sup-
plito flagito: osculetur me oscu-
lo oris sui. En grā ipius multis
iā anis caste sobueq; viuere cu-
ro: Icoi insisto. resisto vixs. ordi-
nib; frequēter: vigilo cōtra tem-
tationes. recognōt̄ anos meos in
amāitudine aīe mee: sine que-
vela arbitror q̄tum ī me ēst co-
uersan̄ int̄ h̄s: superiorib; p̄fici-
b; subdita sum. egredies et regre-
diens ad ipiū sermōis: aliena
nō cupio. mea potus et me p̄to
dedi: in sudore vulto mei come-
do panē meu. Ceterū qđ ī h̄s
oib; est. totū cōstat de cōsuetudine:
de dulcedie mchil. **C**uid misi ux̄
proph̄az vitula effaray sum docta
diligere tritū? **D**eniq; ī euā
gelio qui hoc solum facit quod fa-
cere debet: seruus īutilis reputa-
tur. Mandata forsitan utuq; ad
ipleo: sed aīa mea sicut terra
sine aqua ī illis. Ut ergo holo-
caustū meu pingue fiat: osculet-

me qđ oīculo oris sui. **V**erō
vrm̄ mudi quoq; vt mem̄ in pa-
uatis cōfessionib; suis cōqueris-
tent sup̄ huiuscmodi avenas
languore atq; hebetudine stoli-
de metis: q̄ dei salutē alta atq;
subtilia penetrare nequirent:
q̄ de suauitate sp̄us aut mchil
aut parū sentarent. **Q**uid isti
misi ad osculandum suspuant?
Suspuant plane et ihiant sp̄in
sapie et intellexus: **I**ntellexus v-
tig; quo p̄tingat: sapie qua ḡus-
tent qđ intellexi apprehendent.
Ego ī h̄c ipsō afflō sān̄ puto
orasse proph̄am cum dicever.
Sicut adipe et pinguedie repli-
atur aīa mea: et labys exulta-
cōis laudabit os meu. Osculu-
dō petebat: et illud osculum
ī nū tactu phusis labys p̄gue-
dine grē s̄p̄alib;. sequeretur q̄
alibi idem ipse precatur. Reple-
atur os meu laude: vt cantem
gloiam tuā tota die magnitu-
dine tuā. **D**emōs et ructauit
ubi gustauit: q̄ maḡ multatu-
do dulcedinis tue dñe. quā ab-
scendish timetab; te. **T**antis h̄
osculum detinuit nos: et ne dū
me illud vt verū fatear digne-
satis exp̄issimē cōfido. Sed transe-
am̄ ad reliqua: quia id meli-
ipressum q̄ exp̄issimū inotesat.
Sequitur. Quia meliora sūt
vbein tua vino: frangranāa

ungens optimis. Et h[oc] verba co-
sunt auctor nō loquitur: reliq[ue]s
nobis libere cōmetari cui potis
suum p[ro]p[ter]e cōuenient. M[er]it[us] vero
nō deest. vnde illa cōgruenter as-
signe. sive sponse sive sposo: sive
etia spōsi sodalib[us]. Et p[ri]mu spōse
qualiter cōgruat induabo. Inte-
rim cōfabilantib[us] illa p[re]ter atq[ue]
illis: accessit ipse de quo sermo
erat. Vtq[ue] libens appropiat de
se loquibus. H[ab]it[us] solet. H[ab]it[us] cūtib[us]
i emaus. et cōferentib[us] iter se: iō
cundū fatundū q[uod] exhibuit comi-
tem. Lempe hor est q[uod] in eua
gelio polluetur. Vbi duo vel tres
cōgregati fuerū i noīe meo: ibi
sum i medio eoz. Et p[ro]phām.
Inteq[ue] aut daret ego exaudiam:
adhuc illis loquetib[us] dicam ecce
assum. Ita ergo nūt nō voratus
assur: et delectato verbis p[re]uer
preces. Arboror q[ui] interdum nec
verba exspicit: sed solis cogita-
tionib[us] aduocat. Deniq[ue] aut ho
qui uenit est scdm cor dei. Desi-
deriu pauperū exaudiuit dñs:
preparoēs cordis eoz audiuit
auris tua. Attendite et nobis in
oi loro sanctes q[uod] bene via omnia
norit. scrutans corda et renes deo:
qui finxit singulati corda vestra:
et intelligit oīa opa via. Spō-
sa ergo sponsum adesse p[re]senties
subsistit: pudet ei p[ro]sumptiois. in
qua se dephesam d[icit] intelligit. Nā
veretundis id molvi p[er] internū

15
nos estimauēat. **M**ox q[ui] cōuersa
ad ipsum. temeritatem prout va-
let extusare conat: quia melio
ra sunt iquies ubera tua vino.
fragrāna ungetis optis. Ac si
dicat. Si altū sape uideor tu fe-
nist o sponse: qui i dulcedine u-
berū tuor tanta me dignatioe
lactasti: quating om̄i metu tuu
cavitate nō mea temeritate de-
pulso. audeā forte plus q[uod] expedi-
at. Audeo sane. pietatis memet:
immemor maiestatis. **H**ec pro
verbis cōsequēcia dicta sint. Nūc
qualis sū ista ubera sponsi cōmē-
daciō mdeam). Duo spōsi ubera
duo i ipso sūnt igeite māsuetu-
dis argumeta: q[uod] et patienter ex-
spectat delinquentē: et demeter
recipit peccatū. Gemina inq[ui]-
dulcedo suavitatis exubat in
pectore dñi ihu: longāunitas in
delicet in exspectando. et i donā
do facilitas. Et audi quia non
sūt hoc iūetum meū. Legis pro-
fessō de longāunitate. In diuītias
bonitatis eiō. et pacie et longā-
unitatis eius cōtempnis. Item in
ignoras quia benignitas dei ad
pmāz te adduat. Ad hoc siquide
diu suspedit sīmāz viuomis a con-
tempnēte: ut quandoq[ue] exhibeat
grām remissionis i penitēte. Nō
vult ei morte p[ro]toris: sed mag-
ut cōuertatur et uiuat. Ponag
exempla et de alteo ubere: q[uod] dic-
tum est remittiendi facilitas. leg/
et de ipsa. Quaciq[ue] hora pec-

cator igemurit? pcam suu venit
tetur ei. Legis iterum. **T**errelin
quat ipsius viam suam. et vir
natus cogitarec suas? et reu
tatur ad dnm. et miserebitur e
uis? et ad deu nrm qm multus
est ad ignoscendu. **T** Dulchre
david paucis comprehendit vnu
q dicens. **I**oganimis et multi
misericordi. **H**ui ergo gemine
bonitatis expimento. i eam se fi
ducia excausse faretur sponsa.
ut audet petere osculum. quid mi
rū dicens. si sic psumo de te o spō
se? que de tuis vbelibz tantū su
expta habundatā suauitatis.
Ergo ad audēdū me prouocat
dulcedo vberū tuorū: nō morū
cosideria metitor. **C**qd autē dicit.
meliora sunt vbea tua vno? hoc
est pinguedo ḡe q de tuis vbeli
bz fluit. efficior mīchi ē ad spū
alem prouectū: q̄ mordax iure
pacis iarepatō prelator. **N**ō solū
meliora vno. sed et fragrācia vñ
guetis optis: quia nō modo in
terne dulcedis lacte pñtes alii?
sed bone quoq; opiniois grato
odore respergis absentes: bonum
habens testimoniū et ab hys qui
intus et ab hys qui foris sunt.
Habes inq̄ lac int̄ et foris vng
uetā: qmquidē nō essent quos
lacte vesiceres si nō prius odore
attraheres. **C**hane de hys vng
uetis si quid dignū cosideracioe
cotineant. videbitur poss̄ her.

cu eo vētum fuerit vbi dicit i cō
sequētibz. i odore ~~vnguentu~~
vnguetor tuorū curvem⁹. **D**ū
ueta promissum nūm her ipsa u
beriq spenso data sunt an et spō
se cognuant indeam⁹. **S**pensa
loquente de sposo repete ut dire
ram adest ille: anuit voto. dat
osculū: ipletq i ea sermone qui
scriptus est. **D**esideriū cordis eis
tribuistis ei: et voluntate labio
rum eius nō fraudasti eum. **O**d
et probat ex eius vberū replica
one. Tante nempe efficacie os
culum sūm est. ut ex ipso morū
acepit illud sposa cōcipiat: tu
mestentibz minimū vbelibz. et lac
te quasi pīguescentibz i testimoniū.
Quibz studiū est orare. neque
ter expti sunt quod dico. Sepe
corde tepido et arido accedim⁹ ad
altare. orō iācumbi⁹. **P**sistenti
bus autem iāfunditur grā. pīg
uesnt pectus. replet vīsternū
dano pietatis: et si sit qui pīmat.
lar cōcepte dulcedinis vberū
iāfundere nō tardabunt. Dunt
ergo. **H**abes sposa quod pensi⁹:
et hoc tibi signū: quia meliora
sunt vbera tua vno. **H**inc te
salutē nouēis osculum accepisse:
quod te cōcepisse sentis. Unde et
vbera tua iāmuerit: sc̄a in v
bertate lactis meliora vno sic
seculaū. **Q**ue quidē mebeat
sed curiositate nō rūtate: iūles
non nutriens. inflans nō edi

fitans: iugulans nō cofortans.
Ced demus et sodalibz ista dep
 romere. Iniste inquit muum
 ras aduersus spousum: quia id plo
 valet quod ille iam dedit. q̄d
 tu pens. Quod ei postulas te
 quidē delat: sed ubera quibz
 puulos alis quos et paūs. meli
 ora het et natiora sunt. vmo co
 templaciois. Alud siquidē est qd
 vni⁹ lenificat cor hoīs: et aliud
 qd edificat multos. Nam et si
 rachel formosior: sed lyra fecun
 dior est. Noli ergo numis iſtē
 osculis cōtemplaciois: quia melio
 ra sunt ubera p̄ditaciois. **C**o
 currit et abus sens⁹. q̄d quidem
 nō proposuerā: sed mūne pte
 rivo. Ut quid ei verba het non
 magis cōuenire dicam⁹ eis ipsis
 quibz p̄est i sollicitudine tamqua
 puulus mater aut nutr⁹? Nec
 em equanimit ferūt iūciale et
 teneare adhuc aie/^{illa} vacare quieti
 cui⁹ plen⁹ erudit⁹ doctrina et
 exemplis iſormā desiderāt. An
 nō deniq⁹ thūm i subsequēti co
 pestitur iquietudo: vbi sub ḡul
 cōtestacōe prohibentur suscitare
 dilatam. quousq⁹ ip̄a velut? Hęc
 itaq⁹ sentientes osculis inhiare
 sponsam. secretū querē sibi. fugi
 tare publicū. declinacē turbas. et
 curae ap̄arum propam p̄ferre q̄
 etem: noli iquietū noli: quia
 maior i vbeibz. q̄d in amplexibz
 fuit⁹ cōsistit. Per ea siquidem
 nos mandatas a carnalibz desi

deris. q̄ militat aduersus uām:
 enīs mūdo. et acquisit⁹ deo. Hoc
 ergo est quod aūt: quia meliora
 sunt ubera tua vino. Carnis iqui
 unt voluptatē qua paulo an tam
 q̄ vino ebrie tenebam⁹: nūc hęc
 quas tua nobis ubea stillant de
 litie spūales. Et pulchre vino co
 pant carnale affam. Ut enī vua
 expressa semel nō habet iam qd
 denuo fundat sed perpetua audi
 tate dampnatur: sic caro i pres
 sua mortis ab oī prorsus delici
 aone sua satiat⁹: nec ultimare
 uiuisit ad libidines. Vnde prophā
 Ois caro senū: et ois glā eius
 tamq̄ flos feni. Exsiccatus est se
 nū: et redit flos. Et aplūs. Q̄
 semiat i carne: de carne et me
 tet corruptem. Et rursum. Esca
 venti et veat̄ escas: deus aut
 et hunc et has destruet. Vide at
 ne nō carnii tm̄: sed et mūdo
 forte competat ista proportio. Si
 quidem et ip̄e transit et cōcupīa
 eius. Et cu oī q̄ in mūdo sunt
 sine habeat: finis eoz nō evit̄
 nis. Verū ubera nō sic. Hęc ei
 cum exhausta fuerūt: rursum de
 fonte materni pectois sumunt qd
 propinet sugetibz. Meito prouide
 meliora carnis seculi re amore
 assent⁹ ubea spōse: q̄ nullo vni
 q̄ lacteū nūd arescant: sed sp̄
 habundat de vistibz cautatis. Ut
 iterū fluant. Nūla siquidē fluit
 de n̄tre eius: fit q̄ in ea fons
 aque nūe. salientis i vita etiā

Similatur demū laus vberū fra
glantia vngētorū: q̄ nō solum v
borum sapore pastant: sed et fac
torum opiniōne redoleant. Iam
que sunt vbera quo tumida lac
te. qualibz delibita vngēta. sub
alio sermonis p̄ncipio xpo adiu
uāte demūabim⁹: qui cum p̄re
et spū s̄t vuit et regnat de⁹: per
oīa secula s̄tor. Ame.

DOn sum ego tam pro
fundi sensus. neq; ade
o perspicacis ingenij:
ut noui quippā ex
me adiuvare possim. Sed ē s̄os
magnus et idēcēs os pauli: qđ
patet ad nos. De ipso haurio in
et nūc in ostensione vberū spōse.
sicut et frequenter soleo. Gaudere
m̄q̄ cum gaudētibz: flere cū flē
tibus. M̄atem breuiter expi
mūtūr assūs: quia nec adoleve
pauli. nec valē queūt absq; illa
que genuit: vt robiq; nātē est
suis eam conformari viseibz. Iḡi
ux̄ pauli s̄māz duas illas affer
tiones duobz spōse vberibz assig
nabo: cōpassione vni: et cōgra
tulacēz alteri. Nōquā p̄uila
est et nōdū nubilis si nondum
misit vbeā: si se videlicit neq;
ad cōgaudēdū seniat promptā:
neq; ad cōdolendū pronam. Ta
lis si forte ad régime aiārū seu
ad officiū predicatoris assūtūr:
alys quidē nō prodest: sibi vēd
obest plurimū. Porro sese inge
vare q̄tē ipudēcie est? **C**ed

redeamus ad vbera spōse: at pro
duciātate vberū diuersas elat
tis spes propona⁹. Nam cōgra
tulatio quidē exhortatiois: com
passio vero cōsolatiois lac fundit.
Porro vtramq; spem vberū celit
uroari q̄o pectorū suo spūalis m̄
tacēs sentit: quotiens osculū su
mit. Videab eā mox pleis vberi
bus p̄uulis ratiōnē lactandis?
et ex vno quidē cōsolatoria. ex al
tero vero exhortatoria vberius
m̄istrare: prout singulis cōueni
re videbit. Verbi causa. Si que
forte ex hys quos genuit i euā
gelio deprehenderit forte aliqua
temptacē cōcūsum et in tur
batum et tristē. pusilloq; meq;
factum. nō posse iam ferre vim
temptacōis: quo condoleat quo
multet quo plangit. quo cōsolat?
quot argumēta pietatis mox re
put quibz erigit desolatum. Ec
cōtra. si promptū. si alacē. si bene
proficiētē cognouerit: exultat. ag
reditur salutibz mōtis. accē
dit ampli⁹: istruit de quibz p̄t
vt p̄seueret: ut q̄z i melius semp
proficiat exhortati⁹. Cibz se cō
format. omn̄ i se transfert assūs:
m̄rem se deiq; probat. nō minus
deficiētū q̄ proficiētū. Quant
hodie sc̄us assūs se ostendunt:
de hys dico. qui aiās regere sus
cepunt. Qd' enī sine miserabil
gemūtū dūcēdū nō est: xp̄i ob
probia. spūta flagella claus.
lanceam. cruce et mortē. herōia

à fornace aquæ costant: et p
 plant i acquisitio turpis questo:
 et pauci vniuersitatis suis morsibus
 induere festinat. Hor solo sane
 a iuda schirotis differentes? qd il
 le horum de emolumenū denariorū
 nō cōpēsauit: isti voracio in gla
 nie lucroz iuritas exigit petu
 mas. Hys insatibili desiderio i
 hiant: pro hys ne amittat timet:
 et tū amittunt dolent: haru in
 amore quiescant. q̄tum dūtor
 at liberum eis est a seruādi vel
 augmentandi cura: aiāvū ner
 casus reputat nec salus. Nō sūt
 profō mīes: q̄ tū sūt de crucifix
 i primo inimicū iārassati ipig
 uati dilatati: nō cōpacūtūr su
 p̄ rōmō ioseph. Que mī e nō
 dissūlat: habet ubera et nō vacu
 a. Gaudere cum gaudētibz. flere
 cum flētibz nouit: nec cessat ex
 p̄meve de ubere quide cōgratula
 cōis. lac exhortatiois: de ubere
 reō compassiois. lac cōsolatiois
 Et de ubebus spōse. vel uberu
 lacte ista sufficiant. Nam quali
 bus etiā unguentis ēadē uberi re
 doleant idutabo? si tunc orōibz
 v̄us iūver: n̄t qd michi in da
 tum est sentire. detur et eloqui
 digne ad audiētū vtilitatē. Nia
 sponsi atq; alia spōse ungu
 ta sunt: q̄admodū et sua cuiq;
 ubera. Sed de spōsi quo i loco tē
 tandum sit supius p̄fixū est: nū
 spōse unguentis itēdam. Id q̄

attēa. tamq; hys q̄ scriptura no
 mediocriter cōmedauent: ita ut
 ea p̄nūtauit. nō simpliciter bona.
 sed optima. Et pono diuisas spēs
 unguetoz: quo ex pluribz ea q̄
 potissimum spōse ubebz cōgnat
 eligam. Est unguetū cōficiōis:
 et est unguetū deuotiois: est et pi
 etatis. primū pungitū dolore
 facies? secundū spātū dolore lemēs:
 tertū sanatiū etiā morbi expel
 lens. Vnde de hys lacūs dissēra.

Cest ergo unguetum qd sibi
 aia confiat multis uretta cri
 mibz. si cū capit cogitare mas
 suas. colligat. cōgēat cōterat q̄
 i mortuolo cōstē multas ar
 valas spēs p̄tōr̄ suoz: et intu
 esuātibz pectōr̄ olla sūl oia cōqt.
 igne quodā p̄mē et dolōis: n̄ pos
 sit ducere cum prophā. Cōculuit
 cor meū mīra me: et i medita
 tōe mea exardest ignis. Ecce
 hoc est vnu unguetum. quo aia
 p̄tāt̄ sue cōversiois p̄mordia
 condire debet: plagiis q̄ suis re
 cētibz adhibere. Primū quide fa
 ciliū deo spūs cōtribulat̄. **C**
Nō dui ergo nō habet tamquā
 paup et inops vnde sibi melius
 ac p̄enosq; cōponat unguentū:
 nō negligat iteri parare istud
 licet de vilibz spēbz: quia cor cō
 tritū et humiliatū deus nō despiciet
Tanto aut̄ min⁹ vle dñis appa
 rebit conspābz: quāto pl̄o sibi
 illa vñuerit i recordatioe p̄tōr̄
 suoz. **T**amen si illo vñibili quo

invisibiliter vniuersitate pectinante corporis
rei pedes dei reveruntur in euangelio.
Invisible hoc et spirituale esse dicit
figuratum: non in oio vnde reputa
re poterimus. Quid enim de illo legi
tuv. Et dominus ipsa est misericordia ex
odore ungueti. Pectinatus mai
bus distillabatur. Et extremis me
bus corporis. pedibus insimilabatur.
et tamen usque adeo non contempi
bile aut enle fuit: quin tota domus
mea aromatuum. et suauitas replet
odoris. Qd si attedamus quanta in unius
potioris conuersione fragranzia re
spergatur etiam. et qualiter fiat o
dor vite ad vitam quis pertinet
si publice proficeret: proficio
et de hoc eque indubitate pronun
tiabimus. quia dominus ipsa est ex
odore ungueti. Denique et super
nas brachiorum spirituum missiones attin
git primus odor: ita ut teste ipsa ve
ritate magni gaudium sit inter
angelos dei. sup uno patre primus
agente. Gaudete pertinetes. pu
sillaies confortamini: vobis dico quod
nunquam cōueris. de scalo et a viis
vitis prauis veredetes. exceptit
mox amaritudo et consilio in pecc
tentis: ac velut recteau adhuc
vulnerum dolor nimis excruciat et
perturbat. Secare manus vnde distil
lent mirre amaritudinem ad salu
brem hancunctione: quod cor corri
tu et humiliatu deo non despiciat.
Non est oio spes nostra. nec viles es
tmandi huiuscmodi vnitio: co
odor non solum hoies provocat ad

corruptionem: sed et angelos ad ex
ultationem iustitiae. Sed est unguic
tum tanto isto proficio preciosissimum: q
uo de melioribus cōpositu speciebus: Hoc
siquidem species ne longe querantur
penes nos et absq; difficultate re
pimus: ac de nris ortibus talium p
facile copiam colligimus: quoniam
cuius natura posset. Qd enim non
satis de proprio cum vult ad manu
habet iniquitates et peccata: si no
dissidat. Hoc autem sunt sicut re
cognoscatis species unguiculi primi: qd
iam descripsimus. Nuero sedi un
gueti huic aromata tra nra ne
quaque profert: sed procul de ult
inis similibus ea nobis cognoscimus. Ne
pe oculorum optimum. et oculorum domum
primam. de sursum est descendens a
pre luminum. Ita ei unguiculū istud
de dominis collatis huic genere bene
fitijs. Felix qui ipsa sub studiose col
lugebat. et ante metas sue oculos
digna cum gravium actione redu
cere curat: profecto cum fuerit
in uastulo pectoris pistillo crebre
meditatois rotusa atque cōtrita.
deinceps ignesti desideri simul decora
ta oīa et demum impinguata oleo
leticie: citrū vnitio loge preciosior
et excellenter pote. Sufficit ad
probandum eius testimoniū quod aut
sacrificiū laudis honoris habebit
me. Nec dubium quin excitet ad
laudandum. bñficiorum recordacionem.
Porro cum scriptura hoc testetur
solum de illo alio. quia neq;

despiciuntur: liquet amplius et comedantur quod est honorificat. Deinde illud
 pedibus appetitur: hoc caput. Si enim
 in ipso caput ad similitudinem reverendum
 est dicitur paulo caput Christi deus: pro
 ali dubio caput unigenitus: qui gratia a
 git. quoniam deus tangit non hominem: no
 quia non sit homo qui deus est. si ergo
 deus et homo unus est Christus: sed quia
 deus bonus a deo: non ab homine est. etiam
 quoniam quod ab homine misericordia. Prosternit
 ei spous est: qui misericordia: caro non
 prodest quidem. Propterea et male
 dixi qui spes suam posuit in homine: quoniam
 et si spes mea tota mente pendet ab
 homine deo: non tamquam quod homo: sed quod deus
 est. Itaque illud pedibus hoc caput ex
 hibetur: quoniam et humiliatio cordis
 humiliatur cognitio carnis: et maiest
 atate datur glorificatio. ¶ Enim quale
 unguentum proposui vobis: quo se mihi
 tangi caput illud remedium po
 testabilibus non ducat dignum: primo et
 honoris signe iudicat dicens. Hanc
 fumum laudis honorificabit me. Quod
 rem non est pauperrimus et iopis seu pu
 silli cordis aie confite istiusmodi inci
 tationem: neque cuius nimis aromata
 et species sola conseruacione possidet: q
 tam de libertate spous et cordis pu
 ritatis desiderat. Que enim pusilla
 nimis est et modice fidei mens. re
 sue familiae tenacitate conservantur:
 nec valer p inopia oculari ad natu
 dum dominis laudibus. seu hys quod lau
 des parvum itinendis beneficium. Et
 si quando certe conatur assurgere:
 festum domesticorum necessarium curis
 urgentibus reuocatur ad sua: et in se
 compiti propria egestate compellit.
 ¶ Quid si huius misericordie queritur a

me causa: Duram quod ipsi in nobis
 in fallor aut esse aut fuisse recognos
 tur. Quibus de causis videatur michi
 huic moi in cogitatione et dissidenia so
 lere contingere: aut de nouitate vide
 licet conversionis: aut certe de conver
 satoris tempore. etiam si in conversione
 longum tempus habuerit. Utrumque
 profecto humiliat et deicit conscientia
 et inquietam facit: dum sine prote
 pore sine pro tempore. antiquas autem pas
 siones. neandum in se emortuas sen
 tit: et nate prouide habens recessan
 dis intendere de cordis ortulo spinis
 inquietutem. et virtus cupiditatum lo
 gris a se euagari non sinit. Quid ei?
 Qui laborat in gemitu suo? poterit
 ne simul et in dei laudibus exultare.
 Quoniam modo in ore gementis et
 plangentibus sonabit piter illud psalmi.
 S. grauarii actio et vox laudis. Ha
 bunt a sapientia acceptum: musica et
 luctu sportiva narratio est. Denique
 grauarii actio. beneficium sequit: non pre
 dit. Que ante adiut in tristitia e
 am: beneficium non gaudet sed indiget.
 Habet ergo unde pres ostendat: non
 ante unde reservat grates. Quo ei
 recolat beneficium quod non accepit? axe
 nito prouide dixerim non aie de pau
 pis cohire hoc unguentum. quod de
 recolendis dominis beneficis corpori debet:
 quoniam non potest videre lucem donante
 nebras intuet: neque est in amatu
 dme. occupatq; memoria tristis ror
 datus pector: nec libet letu quippe
 simul admittere. Dicuta talibus de
 nuntiat spous prophetico dicens. Nam
 est vobis anima lucem surgere. Quid est?
 Instruxi surgitis ad inuenientia beneficia
 quod delectant: nisi prius recepto luce
 consolardis de reuocatis qui conuictus
 Non est ergo pauper hoc unguentum

Sed inde te quia de ei copia non invenio gloriatur. Ibi tamen iquit gaudete a conspectu consiliis: quoniam digni habent sicut pro nomine ihu contumeliam pati a multis sibi profecto instillauerat de pinguedie spiritus: quorum lenitas nondico verbis sed nec verbibus cessit. Erant enim diuites in caritate. qui nullis exhauiunt expensis: et de ipsi facile holocausta medullata offerebant sine nobis. Undebat passim sudaria petitorum in quaerebant: quo ibuta plenigerauerant. quoniam loquebantur variis linguis magnalia dei. prout spiritus sanctus dabant eloqui illis. Nec dubium quin et illi abundaret eis de unigenitum: quibus aplius testimoniū prohibebat dicens. **G**ras ago deo meo spiritu pro nobis in gratia que data est nobis in christo ihu: quia in omnibus diuites facti estis in illo. in omni verbo et in omni scientia: sicut testimoniū christi consumatum est in nobis. ita ut nichil nobis desit in utilia gratia. Utina et pro nobis ego habeo ipsas gratias reservare possum: ut inde am vos diuites in virtutibus. alacres in laudibus dei. spiritu hanc pinguedie abundantiam redundantes in christo ihu domino nostro: qui est benidus in sancta domine.

In fine sermo vnde dicitur. nec me iterare piget. quod cupiam odes nos fieri facere vocationis patres: illius videlicet quia dei beatissima cum leticia et gaudiis artus recordat sancta deuotio. **H**oc enim bonum est: tu propter reuelationes vite prius labores. quod utique tolerabiles nobis sunt exultantibus in laude dei: tu quoniam nichil ita proprie quedam terris repunitat celestis habitacis statum. sicut alacras laudatam deum: scriptura dicere. **B**eni qui habitat in domo

tua domine: in sancta sedis laudabiliter. **D**e hoc patrem unguento puto dixisse prophetam. Ecce quoniam bonum et quoniam iocundum habitare fratres in unum: sicut unguiculum in capite. **N**eque enim prius videtur confluere posse. Illud enim est si bonum. non tamen iocundum: quia recordatio per se amaritudinem facit: non iocunditatem. **S**ed nec qui illud sumit in unum habitant: cum quisque patre propria lugeat atque deploret. **C**um vero in granaria artus versatur: deum solum intuetur et cogitant: ac per hoc ipsum vere habitat in unum. Bonum est autem quod faciat quia servant ei iustissime gloriam suam regem: et nichilominus iocundum. quia delicii. **Q**uamobrem suadeo nobis amicis meis. reflectere iterum pede a molestia et amixa recordatore viarum vestiarum: et in itinera euadere plenaria. senioribus meone bensignorum dei: ut quoniam in nobis confundimur. ipsius itinera respiciemus. Volo vos experiri illud quod sanctus propheta consummatus dicens. Delicare in domino: et dabit tibi penitentes cordis tui. Et quidem necessarius dolor pro peccatis: sed si non sit continuus. Sane iterpoletur lectio recordatore domine benignitatis: ne forte per tristitia induret cor: et despacio prole periret. **A**ut iste namque absinthio mel: ut salubris amaritudine salute tuis dare possit. cum imixto spuma dulcior bibi poterit. Audi demus deum quoniam ipse contenti cordis tempat amaritudinem: quoniam pusillanimes a despicio barbitro reuocat: et quoniam blande et fideliter promissionis melle meretem consolatur. erigit dissidente. Aut per apollinam. Ego tamen ob tuum laudem meam: ne itereras. **H**oc est. ne itinera facias tuorum nimia ituras istam. atque istarum effrenis equi desperatus